

Predge sa Slovenze
na vse nedele no svetke ze
lega leta.

Vkupsisane

od

Antona Krempel, prejd Ka-
plana v Ormuski, sedaj Kaplana,
Kateheta ino Beneficiata v Staji.

Prilipna stranika.
1823.

Ms 82

I^{va} od telovnih del milostivosti*)

Savolo njegove milostivosti je on
 naj odrešil. Tit. 3, 5.

Exordium.

Nash Svetihtar Jezušu Kristu nam
 je svojo darestljivo milostivost v tem
 pokazal, ka je sa naj zhloueti postal,
 ne savolo nashih saflushtenjih, kaj
 ti mi smo ne nish saflushtili, te
 muzh is svoje proti nam milostiv-
 nosti, kati Ap. Pavel reche: Ska-
 wala se je nam dobrotlivost na-
 shega Svetihtara boshjega: ne savo-
 lo pravishnih djarijeh, kiere smo
 mi storili, temuzh savolo svoje
 milostivosti je on naj odrešil.
 V tem je Jezušu nam peldo dal

*) Na peti den odvezhara.

ino nas vuzpil, kabi bi tudi mi se
 nashem blistrijem mogli milostivni skla-
 sati, ino njim v imeni Krifustha,
 ker je sa nasho volo phloveki gratal,
 ker v spodobu slabega no ginfavega dete-
 ta je je na toti svet porodil, ker sa
 nasho volo, kada je bil najbogatepsi, je
 piromati postal, v raslophkih njimo-
 vega shivlenja potrebah na pomosh
 priti mogli — kabi bi njim nasho
 daresthivo milostivnost skasati, nje
 s nashimi premagoshnimi darmi na-
 deliti ino okrepiti, ino taki v da-
 resthivi milostivnosti proti nashem
 blistrijem Krifustha nashnega pre-
 lublenega Loveliphara, ker vsch jedem
 del telovne milostivnosti nam je sha-
 sal, nasledovati mogli.

Poglejmo tedaj, kabi je Krifusth
 nam skasal jedem telovnih del milo-
 stivnosti.

Prosecutio.

Prvo telovno delo milostivnosti je
lahne napititi (nahriniti), kabi je
 bere v knigi Hesaias prerokia: Las
 Hesai. 58. Utorni kruhatropplahnerne. — Toto

Hesai. 58.

telovno milostivosti delo je nam milostivni Bog skasil, kajti nas je nahranil ino nas vsaki zhas. nahranuje skus milost svojo, on nam podava ne samo hrano telovno sa nasho zhasno shivljenje, temugh on nam podava tudi Duhovno hrano sa shivljenje nasho dushe skus presveto telo Jesu-
 sha Kristusha, kiero Mestniki vsaki den gorofra ne samo sa je, temugh sa vse grešnikie, sa vso ljudstvo Kierfchidustio. — Da je tedaj pre-
 lubleni Soeliphar dvojverfno nas hrani, na teli no dushe, sa zhas-
 vitoft ino sa vestnost, taki mi mo-
 nemo sa toto taki veliko dobrosti-
 vost njemu sahvalni biti; fmo pak sahvalni, zhi mi nash vsakidenji kruh lamleino, ino s njim te vbo-
 ge nahranimo.

Drugo telovno delo milostivosti je
 „shejne napojiti“, kakti rephe Duh
 pveli skus midrega Salomona. Zhi
 bo lasthen sovrasnik tvoj, nahrani
 ga, zhi je shejen, daj mu piti. — To-
 to milostivosti delo je nam Bog
 skasil, da, kada fmo she bili nje-
 govi sovrasnikie, je prishel del s-

Prov. 25.

neba, no naj s. jobom pomiril stus. pa-
 jo kiero, kiero je sa naj na kirishie pre-
 lil, ino kiero s. the den deneshni v. s. v.
 attarshiem Sakramenti nam piti davle
 na odpusčenje grehov. — O napojmo
 todaj tudi mi s. vodoj kersehanške ku-
 besni med nami shivozhe jirote, da bo
 tota voda te lubesni v. nami pogafi-
 la ves ogenj gresnih poshelenjih. —

Isai. 58.

Tehtjo telovno delo milostionosti je
 „^{naga} gole oblephtie“, kati pravi Isaias
 preroki: „Kada bosh vidil nagega, ode-
 ni ga. — Tota milostionosti delo je
 Kirishush nam skasal, kada je naj go-
 le oblehtel. Glejte, mi smo bili nagi,
 smo bili goli, mentovani milosti bosh-
 je, oblephtalo te nedushnosti smo s. v.
 Paradishi stus greh nashih prvoh
 starshih s. v. bili — ali milostioni
 s. v. je s. neba dol prishel na semlo,
 je zplavephtva na se v. sel ino se naro-
 dit, s. prigrashimi plenizami je povit,
 ka bi nam oblephtalo te nedushnosti
 nasaj oblehtel; na kirishie v. mirajostie
 sa naj nag no gol je bil, ka bi naj
 s. oblephtalom v. shnega veselja oble-
 htel, ino naj notri pelal v. nebesko
 kralstvo, gde je mladost pres starosti,

veselje pres žalosti, plobodnost pres stra-
ha, shivoljenje pres smerti. — Oblepimo
tedaj tudi mi gole med nami sirote
is ponoshenim oblepjalom, satirimo
njihovo goloto, kajti v pershani totih
ubogih mi Kristusha nashega Sveti-
shera pokrrijemo ino odrenemo, ki bo-
de na sodnji den nam rekel: Nu-
dus eram, et cooperuistis me, jas
sem bil nag, ino vi ste mene ob-
lekli. —

Šteto telavno delo milostionosti
je »popotnik na stan vdeli«, kark
pravi Isaias preroki: Siromatic
ino popotne pelaj v tvojo kisho. —
Tato milostionosti delo nam je Bog
skasal, kada nam je pripravil stan
veshni v kralestvi nebeskeh. Mi
smo najmre bili potniki, pregnani
is paradisha, nigdi ne smo mogli
najti mira ino potjoja na totem
sveti, ino glejte, ogledal je je milo-
stivni Bog na nas, splozil je s ne-
ba dol, gratal je sa nas siromatic ino
pregonjeni plovci, kark bi nas v svo-
jo domovino sapelal. Tato je pred
svojim v nebohojenjom Bogrom svo-
jim rekel: Sas grem pripravlat

142.

Isai, 58.

Job, 14.

vam mesta. V hiški mojega Ožhe so
 vnoge prebivališča. Ah L. Kr. Sveti-
 žhar naš Kristuski je ti nam
 prispel, ino je naš blodepše v tem-
 nosti gricha 33 let iskal, na ramah
 svojih naš nosil, ino nastaki Ožhi pro-
 jemu nebestnemu nasaj spravil, on je
 sa naš delal, potil se, kero tospil,
 ta postavil ino dal svojo shivlenje,
 ka bi naš ve, veshno shivlenje sa-
 pelal. Ah bodmo tedaj tudi mi mi-
 lostivni, vsemu nevolne popotniki
 v naše tople hiške, ino snajmo,
 da v peršoni totih popotnikih Kri-
 stuska našega Svetižhara na stan
 vsememo, od kerega entkrat vefelo
 bomo sheli: Hospes eram, et colle-
 gistiis me, bil sem popotnik, ino
 vi ste mene na stan vseli.

Peto telovno delo milostivnosti
 je »beteshne obiskavati«, kak re-
 ghe mudri predgar: Naj je tebi ne
 prevonasha obiskati beteshne, kajti
 shus to bosh je v lubesni boshji
 objazhil. — Toto milostivnosti delo
 je. Proq nam shasal, kada je naš
 v rasloshnik betegih lesheshe ne ja-
 mo obiskal, temurh jam febe sa vragh-

two dal. Bili smo najmoje slepi, gluhi,
plantavi, gobavi: bili smo na telko sle-
pi, da čez našega Svetizhara nikati
nebi mogli viditi, da on nebi bil člo-
vek postal, bili smo taki prepavi no plan-
tavi, ka nish nebi bili mogli storiti sa
kralstvo nebesko, da naš Jesush nebi bil
prikladnik vzhiril; bili smo gluhi,
ino nebi nam bilo mogoshe, tega po-
punoma navukha od gostjih sverste-
noskih ino od neumeritelnosti dušne zhu-
ti, da on kak človek nam tega vse-
ga nebi bil povedal; bili smo gobavi,
kakti tak kak gobavec, je rasloshiti
more od tovarshva tih ludih, taki
smo mi bili raslosheni od tovarshva
Gospoda Boga ino Angelov. Od tih
taki rasloshnik detegov naš nigda ne-
bi bil mogel srazshiti, temush mi
bli vsi mogli preiti, ali prišel je
milostivni Bog dol is neba na to-
ti svet, ino naš je oshivel, on je ran-
jen, ka bi rane naše srazshil no
sazelil; sakrite so njegove oshi, ka
bi naš rasvetil; kakti en gobavec
popluvan je, ka bi naš od grehov
oshiffil. Ah velki vrazhitelj je pri-
šel na svet, ino je is svoje lastne

Kervi nam vragtvo napravil! Ali
taki velike so bile rane naših duš,
da sa nje svraštiti ino sapeliti je po-
trebno bilo Kristusha Svetiphara Kri-
shaki! — O obiskavajmo tedaj tudi mi
beteshne, vragtvo nje shus daresthivo
lubesen; permo na talishni nashin
ino vragtvo rane, kere so grehi na
duški napravili; odslushujmo kashki-
ge grehov, kati reche Daniel prerok:
Rešhi je shus atmoshvo od grehov
trojih.

Hebr. 13.

Šesto telovno delo milostionosti
je »voshnikhe rešhiti», kati pravi Apo-
 Pavel: Mementote vincorum — Spo-
 mente se na voshnikhe, t. j. na tiste,
keri nevole tega fironashitva godnasha-
jo, misleshi, da hudi vi v talishne
nevole snate opashhi. — Toto milostio-
nosti delo je Prog nam shasal, kada
naj je is vose tega greha rešhil. Pili-
fmo najpre shoro 5000 let v vosi
tega hudisha taki savedari ino shlenje-
ni, da nigdo, ne en patriach, neki
perok je bil mogosh naj osloboditi.
Ali sadnish je Prog jam se smilil shras
naj, prišel je na toti pet, ino je sa

naj grata ~~mesa~~ vlooden, susan, ka
 bi naj is vase tega hudipha, is oblasti te
 ga greha odreshil. O nesomerna lubesen!
 O smilno je tedaj tudi mi ghes tiste
 nashe ou Kristuski brate ino sestre, ke
 ni so ou vosi te nevole, v jushant
 vi tega siromashtoa, reshmo nje is tote
 vase. Shus nashe milostiane Dare, kol
 ko je mogoche, napravmo si nje pri
 jatele s neftabnim totega sveta bla
 gom, da shus njihove molitve pridemo
 v to veshno siebesto prebivalischei, kaj
 ti almoshkvo, pravi so. pismo, shopi
 najprej pred lise najvisshishnega Boga.

Act. 10.

7. Sedmo tetovno milostivnosti delo
 je »merlve potkapati«. Kaki pravi mud
 ri predgar: Ne stirati merlvenmu smi
 lenja. Smilenje siromatiom shi merl
 vim ishiasherno, shi njihove tela po
 kopsamo, ino sa njihove dushe moli
 mo. Toto milostivnosti delo je Proz
 nam skasal, kada je sa naj shloveti
 postal, sa naj vmerl, ino sa naj potko
 pan. Kristush je sa naj vmerl, ka bi
 naj od merlvi shudil ti drugemu ino
 veshnemu shivlenju, on je potkopan, ka
 bi nashe grehe sakopal ino sakiril.
 O taki shormo tedaj tudi mi tim merl
 vim to sedno flushbo, ino molmo sa

nje, posebno pa ti je smilno gredo
njihovo sapuščeno beshpo, Snajorhi,
da v tem eno rodovito almoshtvo
damo.

Epilogus.

Ah l. Mr. Jesush nash Svetishar je
ose telovne dela milostivnosti nam
smileno skasal, ptormo tote dela
tudi mi nevolnim med nami shive-
phim firomation, tak bomo je do-
gi sahvalni skasali, ino je njegov-
ga dopadenja vredne napravili, tak
bomo sadobiti njegov soeti sheger sa-
ghafno ino vshito shivlenje, ino je bo-
spunilo, kaj Jesush sam pravi: Daj-
te almoshtvo, ino te bode vam vse ti-
frephi. Amen.

II° Od darestlive milostivnosti.*

828
0

Bojte milostivni, tak kak je milosti-
ven vash Otpa nebeshi. Luki. 6, 36.

Exordium.

* Na Vusem odvezhara.

Do kraja sešteteti so škalostni dnevi,
 v katerih nam naša sv. mati Zirkva
 va to britko terpenje no grenko
 smert našega Svvelighara Jesuspha
 Kristuspha v bejadi ino v snamenjkih
 ali obhajilah pred ozihi postavla, na
 stanol je dnef tišti den, kada naš on
 ista mati Zirkva opomene na veselo
 gorstajanje Sina bostjega, na ono vu
 vse vike frephno vuro, kada je Jesush
 nam grešnim ludem to saperso ne-
 bo Dupet odperl, naš mogoške vphi-
 nil, to vepno skivlenje sadobiti, zhi
 le hožberno stias njegove saphustevija
 jebe vredne vphiniti kralestva nebesta-
 ga. — Ino ghujte samo, kaj nam naš
 Svvelighar ki našem največisthem troš-
 ti pravi: Svvelighari jo ki milostivni
 kajti oni bodo smilenje najstli. Bodte
 sato milostivni, taki kati je milosti-
 ven vaš Oziha nebesti. Tu ali vi-
 dimo, ino is vust našega Svvelighara
 ghujemo, kaj je potrebno sa kralestvo
 nebesto. Ako na sodbi bostiji hožbe-
 mo smilenje najti, taki moremo tudi
 mi milostivni biti proti našemu blish-
 njemu, posebno proti našim vbožim

Matth. 5, 7.

Luc. 6, 36.

va Kirilluski bratom ino sestram. Sa
 tega volo smo se sdaj v toti hiški bosh-
 je v skupsebrali, ka bi shtus darosthi-
 oo milostivnost nashemu od smerti sta-
 novshemu Svetizhari veselje storili,
 ino tudi te uboge, ker morbiti vso
 leto nemajo onega veseliga dneva,
 dnef ravveselile. Proste sato milostiv-
 ni tak kati je milostiven vash Oshna
 nebesthi. —

Prosecutio.

Sveti Johanes Damascenus ludi
 na milostivnost gibajoshi pripovida
 eno prisposodobnost: Enkrat je en zhlo-
 veki naglo pred sodca povran bil,
 ka bi od svojega shivlerija, ghenenja
 ino popustkerija ino od vsega ra-
 ghen dal. Toti zhloveti je mel tri
 prijatele. Da je sato moshno si v-
 shterbizi bil, kati bi odgovor dal,
 tak se je na svoje prijatele sanesel,
 posebno na ta perva dva, tega tret-
 jega je ne velko poraital. Da bi sa-
 to pomoshnikie no saproshtnikie pred
 sodpom mel, je shtel ki temu per-
 vemu, ino ga je sa pomoshn popro-

sil, toti prijatelj pa ki mu je vsrhu
 odprto povedal, da nemore se sa nje-
 ga gorvseti, ino da namer nephe sa
 njega snati, on sdaj veli ma dru-
 gim pomagati, ne ka bi njemu stre-
 gel. Vershe tedaj eno staro gazo pred
 njega, pa ki doveri dolsapre. To je te-
 ga siromakia fitno rasshalostilo —
 shel je sato ki ternu drugernu prija-
 teli, savrupajosh, ka bude pri njem
 pomosh dobil, ali tudi toti prijatelj,
 ako ravno je mu je ne tak zelo od-
 povedoval, je reknel, da nemre s njim
 iti; da ma s sam sobom popel, ho-
 zhe mu ravno pot posoditi — shel
 je sato eno malo s njim, te pa ki se
 je nasaj oberno, ino je ovega pustil
 samega. Kaj si je tedaj ki nevolen
 siromak v tem italifchi hotel saphe-
 ti? V toti stiski je ali le shel ki
 tem tretjem prijateli, na kerega je
 prej zelo malo savrupanje miel —
 ino glej, toti je njega s veseljom
 gorvsel, je shel s njim pred lodga,
 ino je vse sa njega, ^{posaghal} kaj je dushen
 bil, ino ga je pri lodji va velko gna-
 do sprabil. To je en pravi prijatelj

bil! — Sedaj tedaj kaj mislite, gdo so to-
ti trije prijatelji? Sv. Damascenus re-
že: Tati trije prijatelji so: ti prvi je
svēt s. svojim blagom — on zhloueka, ka-
da vmerje ino na sodbo grē, zelo sapusti,
ino mu drugo ništ v grob s. sobom ne
dā, kati katišno bazo, katišno los-
no ruho. — Ti drugi prijatelj so ljudje,
brati, sestre, rodbina, snanzi ino drugi-
oni s. tim mertvim jamo do groba gre-
jo, te paki je nasaj domo povernejo. —
Ti tretji prijatelj je milostivnost — o-
na nēti na smertno vuro od zhloue-
ka ne odstopi, ona ga pred sodbo bask-
jo pela, ino ga pri Bogi v gnado po-
stavi.

Da paki prva dva prijatela,
ti svēt, tati kati ljudje nas na smertno
vuro sapustijo, to nas naša lastna
svednost vuzpi, kati paki milostivnost
zhloueka pri Bogi v gnado spravi,
to nam Kristušh jam poveda govo-
reht: Svetihani so ti milostivni, kati
ti oni bodo smilenje najšhli. Milo-
stivnost, reže sv. Kirisostomus, bode
pred stolom sodbe baskje naša saga-
vorniza. Nēti je to sadošti sa nas obu-
diti, da je nevolnim vbozim milostiv-

ni sklaščemo? Ja, kolka ti bo mogo-
 ghe, tolko je milostiven sklašči, je sta Tob. 4, 1.
 ri Tobias rekel svojemu sinu. Jo tvo-
 ji premogostnosti je na drugem mestu
 je. nista bere, so tvoji premogostno- Eveli. 14, 15
 sti odpri roko tvojo, ino daruj obögim.
 Frange esurienti panem tuum, so besede
 Gesaiaste preroka, vloni temu lah- Gesai. 58, 14
 nemu od kruha tvojega. — Ker ma-
 lo ma, tisti nemre veliko dati, pač
 je to, kaj da, Bogi dovolno; ona she-
 na v Evangelji je ne vesh dala, kati
 dva drobnejša, ino Kristush veshe,
 ka je vesh dala, kati vsi drugi, ki
 so onogo ofrali, kajti ti drugi so da-
 li od prethobilnosti svoje, ona pač je
 dala so svojem premoshenji. Ja, she
 celo tisti, ki nish nema, sna dela
 milostivnosti storiti — on sna tega
 nevolnega batrili (troshitati), mu
 dobrega nauka dati. Vtaki slednj
 shlovek, vsi ljudje snajo vshiniti
 dela milostivnosti, phi ne pro e-
 nem, taki so drugem nashini, vsa-
 kii ali sna milostiven biti, vtaki
 smilenje pri Bogi najti. Samo to
 je sdaj teda pitanje: proti komu
 je mam najbolj milostivni sklašči?

Na toto pitanje se tak odgovori:
 Dareshljivo milostivnost skasati fino
 dushni najperle tin ubogin is nash
 rodbine, satem ubogin vdovam ino
 takishnim otrakom, kieri starshik ne-
 maja. Dareshljivo milostivnost pro na-
 dale dushni skasati takishnim, ke-
 ri so shius neprepa, kakhi shius o-
 gen ali povoden ob to poje prishli ino
 na pironashtvo postavleni; posebno
 paki starim, beteshnim, ino nevol-
 nim, kieri nish vepi nemrejo dela-
 ti; s- ednoj besedo takishnim, kieri
 so ti almoshtvini she goroveti ali
 sa goroveti biti is prave potrebozhe
 propijo. Mladim, moshnim, sra-
 vim ludem, kieri si sato kruha pro-
 fit idejo, da nje delo boli, treba na-
 mesto almoshtva motilo ali jekiro
 v- rokie dati, ker takishnim nemar-
 nim almoshtvo da, tishi noma v- tem
 nishkega saflushenja.

Proti takishnim anda, kieri so smi-
 lenja vredni, ino pomozhi potrebni,
 bodmo milostivni savolo dushnosti
 ino savolo naplashila. Gorje tishim,
 kieri takishnim smilenje shratijo,
 kajti tishim bode shriflsh entkrat

rekel: Jas sem bil lahen, ino vi me
 ne ste nahranili, jas sem bil shejen,
 ino vi ne ste mi žiki dali, jas sem kakš
 popotnik k vam prišel, ino vi me
 ne ste na stan vseli, jas sem bil gol,
 ino vi me ne ste oblekli; jas sem bil
 bolen ino vjet, vi pa me ne ste ob-
 iskali, poidite sato od mene vu vep-
 ni ogen pekleniški.

Matth. 25.

Veplta je pa vi vpi, keri dela te
 milostivnosti storite, veliko bo vam na-
 plahilo v nebesah. Sv. Hieronimius
 pravi: Jas nigdi ne berem, ka bi god
 ker neprestno bil umert, ker je dela
 milostivnosti sveršaval; kajti katšni
 ma vnogo saprošnikoo. Ino sv. Kri-
 sostomus reshe: Tisti nebode hudega dne
 va mel, ker tim v bogin dobre dni
 napravi. En milostiben Kristian bode
 anda to gnado mel, ka bode na smert-
 no vuro se poterpivo boshji voli
 preki dal, ino pod boshjoj rokoj pres-
 no umert. Almoštvo, milostivnost,
 reshe Archangel Tobiasi, zhlovetka
 od greha ošlabodi ino od vepne smer-
 ti, ona ne pušti, ka bi duška šla
 v to vepno temnost. Ino sv. Au-
 gustin povéda, da milostivnost pred
 vratni pekla stoji, ino ne dopušti,

Tob. 4, 11.

Ka bi tier milostiven notri prishel, pati
repa, kaj bi ti milostivni tam, gde ne-
ga smilenja? Le sveliphani so ti milostivo-
ni, oni ali ta stiski, gde bodo milo-
stivnost sadobili.

Epilogus.

Podte anda milostivni, taki taki je milo-
stiven vash Ocha, nebeski! Hozeš ti moj
zlovek v totem shivlenji poshegnar
biti, ino na ovrn jeti sveliphan, taki bo-
di milostiven. V taki obogi, v taki ne-
volen zlovek je tvoj blishnji, kerega
si po spravedi Hesusha Krishusha vishen
lubiti, mu pomagati no dobro storiti.
Kaj ti shelish, ka bi drugi tebi stori-
li, to tudi ti njim stori. Podte anda
milostivni, taki bote smilenje najshli. Amen.

Na Markovo.

Na kaj bi se pri prozefjak mogli
smisliti.

Vsemi tvoj krish na se, ino hodi sa me-
nom. Matth. 16, 24.

Dnes smo mi našto farno žirktvo sa-
pustili, ino smo je tu sem v toto žirktvo
podali *). Sakaj smo to vphinili? Glej-
te, vsegamogophni Bog je vso naravo, ge-
li svet sdaj supet pomladil. V simi
je vse mertvo ino pres shivljenja bilo, vfa
natura je v globotki tihoti shaloffna
leshala, a sdaj pati je anisti Vsegamogo-
phen, ker je sperotkanja nebo no sem-
lo, sunje no mesez, srati na vodo stvo-
ril, on je reklo sdaj vso naravo tak po-
mladil, ka je ves svet kakiti novostvor-
jen. Vseli smo anica kristi, ino stili
smo po ti pomladjeni naturi tu sem.

O m. L. Ker. kaj pomeri toti nasti dneš-
ni pot? Glejte, taki kak je vfa na-
rava po simi v shaloffni tihoti
mertva leshala, taki smo tudi mi
morbiti dozdaj v terdoj temnosti odur-
nih pregrešitvoh leshoppi sbe ne se simi
stili, ka bi enkrat od tote smerti
te dushe mogli gorstanoti. Glejte ali,
vfa narava se je pomladila, vse, kaj
skol sebe najdemo no vidimo, nas opo-
minja, ka bi tudi mi stan tega greha
nepustili, ino na dushti se pomladi-

*) S. Ormusha v Hum.

li, ino taki našta dušho od večne smerti
 obravili, sa tēlo taki nesnamo, jel je dneš
 ali sutra v ghermo mater semlo našaj pro-
 verne. Na to je mi dneš spomenemo, ino
 to moremo vspiniiti, te bode Proq naše
 dnešne prošnje posluhnol, ino bode pro-
 stregual nam tudi naše žola ino gorize.
 To je sovjetek naše pridge. —

Prosecutio.

Vsel je dneš eden ismed naš kirish, ino ga
 nam je v naši prošnji naprejnepl, mi
 pač smo v dugem redi sa njim šli eden
 sa drugim, ino sdaj smo vsi tu. O moji
 l. Kirš glejte, taki taki smo dneš eden sa
 drugim jem šli, taki tudi eden sa dru-
 gim idemo ta v to nestkajšino vesti-
 veshnost. Našo šivlenje je drugo
 niš, taki ena prošnja vu veshnost:
 tudi ta je nam kirish naprejnepl, pač
 gdo ga neje? Kirishust jam, ker naš
 sove, ka bi tudi mi naš kirish na
 je vseli, ino sa njim šli. Ki toti pro-
 šnji v to nestkajšino veshnost smo
 vsi, kaj naš je ta nasozhi, she sahe-
 teti napravili, edni perle, drugi polli,
 nekteri she idejo 30, nekteri 40, 50, a

li ste vesni let s prozefjaj proti vešiveš-
 nosti. Zel ste je na to god smislili m. Ker
 jel ste tak shiveli, ka bi, kada prozef-
 ja vašega shivlenja K. Konzi dotephe,
 je v kralestvi nebesthem vji vkujsnaja-
 plji, tak ka bi je dnef tu v toti girkvi
 vkujsnajodete? Zel ste je reklo god smisli-
 li, ka vašo shivlenje she mor biti proti
 Konzi ide, ka bote toti phalarai v Manj-
 livi svet nasthorem mogli sa pustiti, ino
 pred judpa nebesthega vti raphura davat?
 Zel ste je smislili, ka ste popotnikai, ino
 katishnega pajdashpa bote na poti ou
 vešivešnost meli - jel bodo vašhi gre-
 hi s vami ta plji, vali bodo potkora
 s vami si pajdashila? O frešni,
 jesero jeserkrat frešni, kerri bodo si o-
 dobrimi delami, ta ou vešivešnost paj-
 dashili, s delami miloperdnosti, dobro-
 ghinstva, s delami potkore, okinsheni
 s ponisnostjo, pokornostjo, praviv-
 nostjo! Taj pati onim, kerri bodo od
 potjih grehov obdani ta prishli! oni
 bodo si sheleli, da bi bregovje se nad
 njimi vkujsrushili, ino hare potni-
 le njihovo framoto, njihova neshifost,
 prevetnost, krivizo, serditost, ne-
 vophtivost!

Takishni, saifino, takishni bo

konec naše prozije, kiera vu vektivežnost
 peld. Tak kak v naših prozefjah vno-
 gi poboshno Bogu molijo, vno gi samo o-
 vavši grejo, nekteri pa ti se zelo posmeha-
 vajo, nasadnje pa ti vnder vsi v girkvi
 vkujspridejo; tak tudi v prozefji naše-
 ga shivolnja je: Vno gi poslubnejo Kri-
 stusa, ino obderšhavajo njegove sa-pove-
 di, nasledujejo njega v predbah njegovih;
 vno gi tak ovavši shivijo, ne mislejši na
 sudent, ne na sodbo, net na vektivež-
 nost; nekteri pa ti v najgerskih grehkih
 shivejši se posmehavajo vsemu na pokoro
 opominjanji. Nasadnje pa ti bodo vnder
 vsi na sodbi boshji vkujsprifšli, ali tam
 bodo edni v freštno, drugi v nepreštno
 vektivežnost obsojeni, kuki so si safluski-
 li. O kak nesjedinjien bode toti konec!
 Ti groboshni bodo s Kristusom rekli:
 Vado ad patrem, jas idem si Ozi;
 ti slozhešti pa ti bodo rekli: Jas idem
 na strasteno mojo sodbo. Ti grobosh-
 ni bodo rekli: Mi idemo pred Otpa,
 keroga sa-povedi smo obderšhavali, ino
 njegovo preto volo vsigdar spuniti se
 teršiti; ti slozhešti pa ti bodo rekli:
 Mi idemo pred sudca, keroga sa-po-
 vedi smo telkokrat prelomili, ino nje-
 govii voli se telkokrat proti stavili.

Ti poboshni bodo rekli: Mi idemo k
 Otpu, kjer vse dobre dela in vekiveštnim
 blazenstvom naplati; ti slošestvi pač
 bodo rekli: Mi idemo pred judga, kjer
 sa vse naše oživeštnine ino štirione gre-
 he smá, ino nje oštro sudiš bode. Ti
 poboshni bodo rekli: Mi idemo pred
 Otpa, kjer naš šlus safluskerje našega
 Svclishara v kraljestvo nebeska gorve-
 med; ti slošestvi pač bodo rekli: Mi
 idemo pred judga, kjer bode naš savd-
 lo naših nesgovorno velikih grehov
 in vekiveštno muho obsudil. O pe-
 zhen kones, sa te pobashne, o nefre-
 zhen sa te slošestve!

O taki spomente se s tega, na kaj naš
 naše prozeje opomenejo; spomente se,
 da taki kak smo dnevi v prozeji edens
 drugon šli, taki tudi edens sa drugon
 ta v to nestonšmo veštnost idemo; ino
 pitajte se, kakšni bode kones vaše
 prozeje in vekiveštnost pelajošne.

Je pač še en drugi sroti naše
 dnešne prozeje, tote najpre, da bi
 med njivami ino gorizami idoški vsa
 mogućnega Proza profiti sa njegov bla-
 goplov pri stihkih polah no vinških
 gorizah, kajti pri njem stoji pošeg-
 ranje našega vsakidenjega kruha.

Njiva so ja sdaj s. lepimi filjom, dre-
je s. rdečjom, travniki s. rožami o-
kruženi, natura s. semla: / se je odper-
la, no nam je pokazala vse fele ja-
da sa našo potrebožo, neg' kaj nam
natura sdaj pokazuje, she je ne srelo,
she vs pri Bogi stoji. Sato Gospoda
Boga vsaki den prosimo: Daj nam
naš vskidenji kruh — ino dneš mo
prošile, da bi nam milostivni Bog sad
te semle dati ino obdeshati hitel.

O spomenmo se sato, na kaj naš
naše prošnje opomenejo, smislino
je, da našo shivljenje je ena pro-
šnja, v. tieroj eden da drugim ta-
čidemo v. to nestionstno velikostnost.
Na to se smislepti napravimo šlus
pravo pokoro febe Bogi dopadli-
ve, te bode on tudi naše prošnje
posluhnol, ino nam dal, kaj sa te-
lo potrebujemo.

Epilogus:

Leprmo sato k. dokonšanji tote-
ga podvuzhenja: O Gospod neba ino
semle! ravnaj naš, prosimo tebe, k-

pravi poktori, ravnaj ino obdershi pre-
to kerškansko katedralsko žirkoo, ob-
dershi naše poglavare ino želo Kristi-
anstvo v pravem niiri ino stodnostli.

Ravnaj, prosimo tebe, tudi vreme tak,
da bo blagoslovljeno našo delo, daj še-
gen tvoj žtres njiva no gorice, prosih
odverni nesreško pri filji no shivi-
ni, ne kashkigaj nas s velkimi betegi,
s gladom ali pomoroin. Vse to tebe
prosimo štus nepredenjene dasluten-
ja Desushta Kristushta Gospoda ino
Svelizhara našega. Amen.

Na den prenesenja tela sv. Vin-
zenca manternika.

Od nepremaglive stalnosti sv. man-
ternikov.

Prodo vas odurjavali savolo mojega žme-
na, ker paki bo stalen do konca, fisti bo-
de svelizhan. Matth. 10, 22.

Philipp. 2.

Savolo majega imena bodo vas odurjavali ino preganjali od mesta do mesta, respe Jesuša svojim Apostolom, svojim Dogrom. Ah! Savolo imena, kero je shres vse imena, keremu se naklanjajo vse kolna nebestkih, semelstih ino podsemelstih, savolo totega imena bodo odurjavali ino preganjali tiste, keri bodo njegovega navakia se derstali! gdo bi to misil, gdo bi to veroal? — Pak je vender taki bilo. S ognjom no meskom so v prvih stoltjih Kristiane martrali, ino nje od mesta do mesta preganjali. Strashno je se spomenoti na one leta, kada so Kristiane savolo kerschanste vere preganjali, nijim vse prazh vseli, nje is kisk preganli, nje davili ino vmarjali. S trepsehiru sejom se oglednem na tiste strashne, povsod s kervoj goznamlane stoltja. Ali bodi hvala respemu Bogi, ka je te perve Kristiane taki moshne storil, ka so vse martre stalno prestali, ino pokazali, da njih od lubesni Kristushove nize ne

more lošpiti, ne smert, ne shiolenje, ne
 kraljestva, ne jakosti, ne viškina, ne glo-
 bospina, neči nijedno stvarjenje — kva-
 la bodi njemu dana, ka je njegova
 neprepesna modrost to tak računala,
 da je ta soeliphezpa kerschanška vera
 so vsak naškinih se proekšhavala, ino
 se dušne dale rašširila. Nesgovorno
 velik je broj tistik, kieri so sooj-
 vu veri stalnost o kervi prelejan-
 jom poterdili, ino tak o kironoj te
 mantre notri šli v neprepesno pet-
 loft kraljestva nebeskega. Famed totih
 svetih manternikov dnef ednjega, najpre
 so. Vingenpa prošitujemo, kerega telo
 je dnef is grada sem vu farno girk-
 vo preneseno. *) Da neki šte propi-
 sanja selega njegovega shiolenja ne
 smo v nohe dobili, tak bom dnef od
 Manternikov v obzinskiem govo-
 ril, ino vam pokazal:

- I. Kaj je so. manternike tak kirepi-
 lo, ka so te strasne mantre tak
 stalno prenesli.
- II. Kaj se mi is tega vuzhimo.

Prosecutio.

*) S. j. v. Ormushi.

Vtaki zploveki more je prestrašiti, kada zhuje od neugovorne nesmilnosti tistih, keru so Kristijane preganjali ino mantrali. Poganinstki cesari od Nerona tija do pervega Kerschansthega cesara Konstantina so velik tri sto let nad Kristijane tak strasno vikrali, ka njih je v tistih tri stoletjah samo v Rimi doatkrat sto jeser ob shioleenje pristbo. Aldouniki (poganinstki popi) so cesare preguphali, ka je Kristijanstvo njihovi desheti k velki shkodi, da veli tisti, keru Kristijane postanejo, ne so cesari, temuzh Kristuski prokorni. Toti aldouniki ne so mogli rasmeti, ka bi finishani Besuhti Sin boshji bil; neti so mogli terpeti, ka so Arrostoli proshertnost, pianost, nephistost, perditost ino druge gerdobne pregrešnosti hteli dolsatreti. Si temu so ti aldouniki cesare pre preguphali, ka je veli drugi nigdo ne sroki ka ki Kristijani, ka je telko boja, telko nefreshe, glada, povodnjiki, telko nerodovitih let ino telko hudega.

To je najpopreje Nerona genolo,

ka je Kristijane mantral ino umarjali
 v Strahovitne. Ja mantre, ktere so Kristi-
 ani te terjeli. Njihove knjige so njim
 s. smolej oblejali, ino nje v nozhi ru-
 shgali ino taki so mogli v gorehkih
 skrinjah na vulipah štati, ka so po-
 giné vidli je sprehajati. Satem je ce-
 sar Domitian Kristijane preganjal,
 vundajoshi sapsoved, da ofatki, ker
 se ja Kristijana sposna, ma kash-
 tigan, mantran ino umorjen bil. Sa-
 tem je Kristijane preganjal Antonin
severus, ker je sperevega Kri-
 stianom dober bil, sadnesh pati je nje
 taki strashno preganjal, ka so unagi
 mislili, da je Antikrist blusi. Potem
 je Decius Kristijane taki strashno pre-
 ganjal ino mantral, taki she nigdo
 dosdaj. Satem je cesar Diocletian v
 leti 303 sapsovedal, Kristijanom vse
 girhve rasserti, vse njihove knjige
 reshgati, ino njim vse pravize, pati
 vso imanje ali premostranje vseti,
 shkiofe no mestnikie notrisajoretie
 ino strashno kashkigati. Neisre-
 zhenno je, kaj je Kristijanstvo v to-
 tik. patih terjelo, posebno sa cesara
 Domitiana ino Diocletiana. Vergli
 so Kristijane na vushgario versto dev.

Nekim so serze ino obiski sbe kople no
 trepete s tela vuntergali, ino vu
 vréti krop metalí, nekim ghréva is
 tela vun na špipo metalí, nekim vam
 pe (trebutke) gorresali, noqe s dugimi
 ghauli podkúvali, jesike spod ghetu-
 ſti vuntergali, kioško na falate s njih
 resali. Nekim so vréto olje v poški-
 raki vlivali ino jesero drugih stra-
 novitnih manter. Tertulijan respe,
 da so Kiristiani povod mogli sroki
 biti, ali se je kalifna hité neprepa
 zgodita, sato so nje povod gorpoſtka-
 li, strašno mantrali ino vmarja-
 li. Kteli so jelo Kiristianstvo doſa-
 tréti ino poškionphati.

Ali obernmo sdaj našti pogled
 na Kiristiane, kati stalno so vſe tote
 mantre preſtali. Na goreſho verſto
 dero verſheni so kválili. Proga, ino
 se veſelili, ka so sa Kiristuſha vo-
 do mantro terpeti. V rástergan-
 ji tela so Kiristuſti ſvéſti oſtali,
 kaji so smali, duſha njihova v
 nebo gré.

Kaj je paſi manternike v
 njihovih mantrah taki objaſnilo,
 taki troſtalo? Drugo njih, kati

Shivoshi spomin na Krishanega Je-
 susha. — Na njegovo mantra ino
 smert gledeshi prijeli so polehkiotenje
 in vseh svojih mantrah, njegova man-
 tra je posladila njihove terpenja.
 She vmirajoshi so kushwali rane Kri-
 shuhove, ino on je is svojih ran
 krepski balsam vtil v njihove vmi-
 rajoske serpa. Sv. Bernard taki od
 njih govori: Stat martyr tripodians
 et triumphans toto licet lacero corpa-
 re, et rimante latera ferro. Stoji
 manterniki veseli ino preimagaoshi,
 atia ravno je telo vso rastergano,
 ino njegove strani se skelesoni ne
 smilno raderte. — Ori so obkucili,
 kaj so terceli, ali na rane Krishu-
 shove mislestri bili so taki objazheni,
 ka so na svoje rane posabili. Sv. Au-
 gustin reče: In omnibus adversis non
 invenio tam efficace remedium, quam
 vulnera Christi, in vseh suprotivsi-
 nah ne sem najshet jatisthe pomoshni,
 ka rane Krishuhove. V tem so man-
 terniki najshli most, vidli so najm-
 res, ka so vse suprotivshine, vse man-
 tre v Jesushovi mantri bile sader-
 shane. Kada so sato bili ovajeni, ogo-

varjeni, ošpotani, sapuščeni — taki so
 sdiharajoshi si smislili; taki se je tudi
 Jesusi godilo. Kada so mantre na teli,
 mantre na dušhi terpeli, taki so se smi-
 slili, da se je tudi Jesusi taki godilo,
 tudi on je bil isdan, ogovorjen, ošpo-
 tan, sapuščen, bishwan, s-ternjom
 kronan ino Krishan. — To je man-
 ternike taki snopine, taki stalne vphi-
 nilo — ne vishina, ne dolina, ne shio-
 lenje, neti smert je mogla njih lošhi-
 ti od lubeni Jesusove.

Bili pači so od vsakega stana,
 ki so sa Kristusha kero preležali.
 Bili so vsakega roda, bili so boga-
 ti, duhovni, popvetni, moški, shen-
 jhe, mladenji ino deklize, ljudje is
 kerkke mladosti. Bili so med njimi
 takishni, ki so vezh deset, dvajsti let
 preganjanje terpeli, pači so bili stalni,
 so svešči ostali Kristusha.

Tomed totih proslavkih ker-
 shanške vere vitesov je bil tudi so.
 Vingenz, kerega telo ali ostantki bodo
 sdaj tu v totih hiški boshji prebi-
 vali. Toto so telo je v Dini is
 pokopalskeha Callisti vunoseto,
 ino od skupzkeine Dimskega Osta.

Papa sa sveto telo sposnano. Satem
 je v leti 1686 s. Lima poslano Gos-
 podi Franzi Baroni Bethae He-
 thes, tedajšnjemu gospodi grajski-
 ne Ormuske. Toti sv. Vinzenz je
 ali sa Kristushovo vero kero gre-
 sil ino shiolenje dal. On je ali is-
 med tistih, keri so Kristushi svesti bi-
 li; on je ismed tistih, keri ne so na-
 sladnosti, gido, prosetno blago, te-
 murh Besledha lubili, on je ismed ti-
 stih, keri so rajshi najstrahovitne-
 she mantre terpeli ino vmerli, kati
 bli od vere odstopli. O kati bi je
 sv. Vinzenz ino s. njim vsi sv. man-
 terniki veselili, da bi tudi mi taki
 stalni va veri bili, da bi tudi mi pri-
 pravni bili, rajshi vmeriti, kati verh-
 nega boya rasshaliti.

Ze ali she le toto pitanje, kaj se
 od sv. manternikov mano vuphiti?

Mi je od sv. manternikov vuphimo
 stalnost vere. Manterniki so svojo
 vero ~~exitate~~ pred svojimi preganjan-
 zi ino pod strahinimi mantami o-
 zhitno sposnali. Kolko bi je pak
 med nami takistnih snajshlo? Vender
 malo. Sa vere volo ravno sdaj nigdo

nikoga ne umarja, ali pregoniteli je. Še den denestni snajdejo, ki so še la-
gosti, kiati so Poganini bili. To so naj-
re listi pohujšljivzi, ki se za Kristiane
imenujejo, paati si s Kristianstva špota
delajo, ki besede boštije ne poslušajo, ki
neč boštije neč girhvene zapovedi ne ob-
denšavajo, to so listi, ki druge pobošne
no pravizhne taki dugo paptijo, ka še
nje na pot poglublenja spravijo. Taki-
ghih je treba bol bojati, kiati neč da
Poganinov. Sato bomo se manternike
nasledovali, ghi bomo Kristuski taki
svešti ostali, kiati oni, ghi ne bomo po-
slušali pohujšljivzov, temušh besede bošt-
jo. Mi bomo se manternike nasledu-
vali, ghi bomo sa verni ostati Kri-
stuski se prav po gostem smisliti na
štiri poslednje, na smert, sodbo, pek-
no nebo. Od smerti se Augustin re-
ghe, da ništ plovetka bol ne odra-
gha od gréha, kiati goste premišla-
vanje smerti. Od sodbe bog jam skus
prerokia pravi: ~~Et~~ Tvoje ger doba bo
odkrita. Od pekla Jesus jam pravi,
da bode enkrat ti - kim pogublenim
rekli: Hodte od mene vi sa overšeni
vu vestni ogen. Od neba rege se Au-

Ješai. 47, 5.

Matth. 25, 41.

gaslini: V nebesah nega smerti, ne nevo-
te, ne truda, ne boleini, ne glada, ne
sreje, ne vrozhine, ne sile, ne shalosti.

Ker si tedaj vse to dobro premisli,
tisti si vendar more naprejuseti, rajshi
vse terpeti, kak bi taki shivel, ka bi
enkrat nebeskega kraljestva ino vepne-
ga vepelja nebreeden bil, raj vse pre-
stati, kak od Jesusha dostopiti. Gro
v tem stoji nasledovanje sv. manterni-
kov. O taki se bodo vsi bodo vsi sv. man-
terniki vepelili, ino s njimi tudi sv.
Vinzenz, ghi bomo mi skus viteshko
obladanje grešninih postelenjih, skus
stalno ogibanje greha, skus neras-
lozheno lubesen bostijo se enkrat pri-
njih snajshli!

9 9 2
4 1
2 2 5
2 2 6

Epilogus.

O taki oberemo se ti Jesushi, nashem
svelishari, ino regmo: Ah lubesniivi
Jesushi! vushgi nashne persa, rasveti na-
sho psamet, dai nam sposnati, v ka-
ko nesgovorno vepelje mi pridemo, ghi
svetto nasledujemo tvoje isvolene Svet-
nike. Poslahni njihove saproshnje,
da vreden poslanemo, sa njimi pri-

5
50

ti v. to nestionplno veselje. Amen.

Na den sv. Oshwalda Kirala. *)

Od največjše škerbi sv. Oshwalda.

Proste pripravleni, kajti jin phlovestiji pride v. eri vuri, gda se ga nebote troštali. Luki. 12, 40.

Exordium.

838
 Srephna je tista deskela, kera skus naraonanje boshjo enega dobrega, sametnega ino praviphnega Kirala dobi, kajti takiphna deskela ma velko phest, ino je vu vsem poshegnana. Taki hospem jas dnef od enega Kirala govoriti, kerega je pravo Bog ino svet sa Kirala postavil. Ti anglistki Kiral Oshwato je najmre bil en takiphni Kiral, ka je Bog ino ludstvo nad njim veselje mela. On je spunil,

*) Pri sv. Oshwaldu na Ptuji.

Kraj. sv. Anton kralom naprejšnje,
 ka je najpre savalo svoje kraljevske
 oblasti nebi smeli prejeti, ka nebi
 smeli posabiti, da tudi oni so ljudje,
 ino da bo Gospod Jesush, tudi nje
 entkrat jodil; ka proti svojim pod-
 lostnikom nebi smeli prenašli biti,
 temučh pravishni, posebno pati proti
 siromastekim smilni. Vse to je sv.
 kral Oswald sprijela, ino je njegova
 najvejša škerc bila, vsigovar ino pa
 vso štast boshjo poveštati, sebe ino
 svoje podlostnike svelishane storiti.
 To bo dnef va štast sv. Oswaldi ino
 ki našem padouštenju inoja govorenje.

Prosecutio.

Vse to savenski, kraj otrozi tega svata
 tak možno lubija, je ena Lepa kire-
 post, posebno v eni kralovski por-
 shoni. Tak je bil sv. Oswald. Vse,
 kraj le ghlovesthjo jense more sheleti,
 je on mel, vsaki je vsaga tega nispine
 shimal, njegova škerc je le bila, štast
 boshjo poveštati, ino tak sebe sred
 svojimi podlostniki svelishati. Od kra-

la Josiasha je v. ju. pisni bere, ka je
 takšno pobostnost skasal, ghaft bogane
 bestnega taki povekshaval, Bogi taki slu-
 shil, sa proje podloshnikie takšno sferb
 mel, ka so je vsi ti starishi is Judae
 ino Jerusalemu ki njemu vshupšebra-
 li, da bi je to od njega vuzhili. Sawo-
 lo tega je njim vse naprejbral, ino je
 eno obľubo s njimi napravil, ka bi
 po voli boshji ~~in~~ shiveli ino nje-
 gove sapovedi obderšhawali. Ob enem
 je sse sapovedal, vso posodbo Kirive-
 mu bogi Baali napravleno is zirkive
 Gospodove prosh spraviti, on je dol-
 saterl vganjavze, je rasderl oltare
 Kirivih bogov, kistie te nebhistsosti
 s. ednoj besedo, on je vse to hudo dol-
 spravil ino skonshal, ino vse to do-
 bro je gorspravil — ino je taki naj-
 veliksha njegova sferb bila, ghaft bosh-
 jo povekshati, ino proje podloshnikie
 ki vshnem svelisharji zetati.

Vse to, kaj je sdaj od Kirala
 Josiasha provedano, more je hudi od
 ju. Kirala Oshwaldu reški. So. Osh-
 wald je najpoprejd tega nesmidnega Kir-
 ala Cdualla s. enoj boshjoj mantraj
 premagal taki govorepi. Besush, ti

sin Marie! tebe jamega si mi isvolirao
 sa nashega vajvoda. O Maria! sklonjaj
 tvoje oko tvojega sina povrastniku v to-
 tik tvojih povrastnikih. Ino glejte, pre-
 magan je bil kral, sv. Oswald je sa-
 tem vse angliško dešelo pod se spra-
 xil, ino je je pred svojim ljudstvom taki
 poboshno, taki lepo saderšhal, zhašt bosh-
 jo taki povakšhaval, kia je bil pelda pra-
 ve vere, pelda prave poboshnosti, boga-
 bojeshnosti, ino enega lepega, pšiškega,
 kerschanškega shidlenja. Sa tega dolo je
 je vse njegovo ljudstvo pod njegov navuk
 dalo, ino je vse shelelo ki-ki pravi ker-
 schanški veri pristopiti, je tudi vse
 svojo ljudstvo shus pomozh poboshnega
 shkiofa Aidana povernol, seremonie
 krivih bogov dolsaterl, odurne (ger-
 dobne hubobnosti dolspravil, ino je
 oshitno s svojim ljudstvom oblubil, po-
 voli boshji shiveti, njegove sapovedi ob-
 deršhavati, ino nijemue is selega ferza,
 is zele dushe fluskiti - ino je taki po-
 krasal, da je njegova najveškha no naj-
 perva shkreb bila, zhašt boshjo povelškati,
 jebcino svojo ljudstvo ki svelizhanji pe-
 lati.

sv. Oswald je ali sdaj vse mel,
 kaj gda eno zhloveshjo ferze more posth-

leti: on je mel oblast phres deshelo ino
 ludstvo, on je bil vu velkic gheshti, je mel
 sa dobro shireti vsega sadohti. Ali on je
 vsega tega ne stimal, temuzh je le sa tak-
 sho blago je stherbel, kiero na vetke optane,
 sa besedo boshjo, sa nauki Kiristushov,
 sa pravo vero, sa tubesen boshjo, sa do-
 padnost boshjo — sa to je je on stherbel,
 kada je s phkofom Aidanom svojo
 ludstvo v toti veri dal podvuzhiti, ke-
 ra ki vepnem svelizhanji pela.

So. Oswald je soien tega tudi bil
 ena luzh te pokornosti. On je svojo po-
 kornost jrobi svoji posebno v tem po-
 kasal, ka je obdershaval vse to, kaj
 prog jam kralom sapovej. V knigi
 Deuteronomium je najure sapifano, ka
 krali nebi smeli prepravlivi biti, ka
 nebi smeli prevezh slata no jebra vkup-
 vlezhti, ka bi mogli poshtenega, phifte-
 ga sadershanja biti, ne je prevseti ino
 phres svoje brate j phres ludi: j soishta-
 vati — s edno besedo, krali bi mogli
 phast boshjo povekshavati, ino je be-
 sred svojimi podloshnimi k dushnem
 svelizhanji ravnati. Vse to je ju. Ost-
 wald spanil. On je na svojem kralov-
 sthem doori ne nikishe gude derstiat,

Deut. 17.

Kajti je sa svoje podloshnikke skerbel. On je lepa, zhedno ino zhisto shivel, tak tu di vpi njegovi slushebnihi. Va velikii vnoshinil prebra no slata je on nigdar ne veselja ishal, temush to je med te uboge dal. On je ne nigdar bil preoset, temush povod priluden ino proti vsakiem prijasen.

So. Oshwald je sadnish bil tudi pelda te stalnosti. On je ne v. prezhi, ne v. neprezhi hudoben gratal, ali bo ga sapustil, temush je do smerti svoje mu bozi svet ostal - ino takiali tu di v. tem pokazal, da je njegova naj-perva ino najveksia skerb bila, zhast-boshije povekshati, sebe ino svoje pod-loshnikke svelishati.

So. Oshwald je ali svojo skerb sa povekshanje zhasti boshije ino sa svojo no svojih podloshnik svelishanje po-kasal 1. v. tem, ka je eno zelo dishelo na kerschanstho vero povernol, 2. v. tem, ka je sploh ponisen ostal, 3. v. tem, ka je svojem ludstvi lepe pelde daval, 4. v. tem, ka je milostiven proti ubo-gim bil, 5. v. tem, ka je do smerti v-dobnem stalen bil. - Kaj se sedaj te mi is tega maro vuzhiti?

Mi se is tega vuphimo, provod ino
 vsigdar ghaft boshjo pavetshavati. Na to
 nad she vse stvarjenja opomenejo, kajti
 ako poglednemo na ptice pod nebom, tak
 zhujemo, kati oni po svojem nashini po-
 jemu stvarniki bovalo pojejo, ghi po-
 glednemo na lepo obsejano pole, taki vi-
 dimo, kati vsako betvo pojo glavo pro-
 ti nebi gorderstesh. veshnemu usjegamo-
 gostnemu Bogu po svojem nashini
 ghaft skashuje, ghi nash ozhi gor ki-
 junji ino mepsi podignemo, taki vi-
 dimo, kati tote luphi po svojem na-
 shini svetlost boshjo obsnamujejo. O
 kieltko bole she le smo mi dushni ope-
 gamogostnega Boga hvatiti ino sha-
 pititi, mi ludeje, ki smo izmed vseh
 stvarjenjih najvreshtimareshche, mi,
 ki mamno dusho na boshjo spodobu
 stvarjeno. Kieltko bole smo mi dush-
 ni shastiti veshnega Boga, ki je nash
 ozha, nash najdobrotlibeshi ozha, od
 kerega smo od sashetka nashnega shio-
 tenja ino do seajne vure telko dobre-
 ga sadobili. Kieltko bole smo mi dush-
 ni Boga shastiti, ki je nash Gospod,
 keremu je nasho shivljenje ino smert
 v rokah.

Od sv. Ashwatoa je nadalje vu-

zhimo, skerbeti je sa našo ino našega
blishnjega svetishenje. Sv. Kiral Oswald
je dobro znal, kaj Kristusovi pravi:

Kaj napni zhloueki, ako bi ves svet
dobil, zhi pati bi duska v pogublenje
pala? Sato je on tudi vse drugo malo
stimal, le sa svojo dusko ino sa du-
she svojih godloshniti je skerbet.

O premisljimo sato tudi mi: Kaj bi
nam napnilo, da bi tu na sveti
Kakite veliki zhesti bili, tam pati
na velike v framoti? Kaj bi nam
pomagalo, da bi tu na sveti vse me-
li, kajoder ferje shenje, tam pati
bi na duski ino teli vestne manire
terpeli? O bodi ali naša najperva
ino najvekska skerb, sebe ino te
nashe ti dusnem svetishenji pala-
ti. Premisli o grešni zhloueki, kaj je
tvoja duska, ona je spodobna boshja vesel-
je boshja, ona je sa nebo odloshena,
ino, ah smilni Bog! kielkokrat ti
o grešniku, tvojo dusko s odurnimi
grehi taki sablatish, taki vtepesh, ka
je nesodobno! kielkokrat bi tvojo sa
nebeja odlosheno dusko ti vestnem po-
gublenji odloshish. Premislite vi po-
kajshilivzi, kielko dush vi sapelate

ino kelhio toshpou bode vashha dussha
pred podboj mela. Ati stopmo vsi pred
Krishtusha Gesusha nashega Svclizhara,
ino retpmo :

Epilogus.

Ati prelubleni Gesush ! s. sgrivanim
serpom ino objokani prosimo tebe, bo-
di milostiveti nam grešnnikom. Das-
sveti nam pamet nasho, daj nam mosh,
da bomo taki kati sv. Oshvold, najper-
vo ino najvekshe sherb meli nasho du-
sho svclizhati, ino njo tebi nasaj spru-
viti, tier si ti njo s. prelizanjom tooje
kervi, ino s. brilkimi mantrami od-
reshil; daj, da bomo nasho dussho od
greha ozhisheno obdershali. Amen.

Na deri sv. Poka. *)

Od nashega na semli polurvanja.

Tu mi nemamo obstojephega mesta, te-
muzhi to pridozho ishemo. Hebr. 12, 14.

Exordium.

*) Pri sv. Poki pod Haidinof.

Kaj je ti phloveki na svēti? Drugo
 ništ, kati en popotniki. Mi smo štōs na
 raški (proti), ino nemamo obstanjka
 na semli. Kati najpred mi lush tega
 sveta sagledamo, je she naša raška sa-
 phinja, ino je v. krattiem pale dokonsha
 pelajoshi naš v. to nestionshno vestnost
 tā. Vše nam pravi, da smo popotniki.
 Nebo naš kilizhe (sove) rekosh. Ti si
 popotniki, le pojdi, jas ghakam na te.
 Semla nam pravi: Ti si popotniki, le
 pojdi, jas te nebam dugo vesh nosila.
 Clementi nam povedajo: Ti si popot-
 niki, le pojdi, v. krattiom te bomo
 skonshali. Tudi vas m. l. Kir. ki ste
 dneš tu sem prishli, tudi vas je to do-
 tiphe, tudi vi ste popotniki, ino mor-
 biti jo nekieri ismed vas she blisu
 konsha dorajshali, sakti she morbiti
 vsi ne vjete prav, kaj bi na toti va-
 shi rajshi mogli storiti, kaj iskati.
 Edni ljudje v. djanji pokashejo, da njim
 na nišhem ne telko leshepko, kati na
 popretnem blagi; o moj lubi phloveki!
 popretno blago te nišvar nebode popre-
 ma preptnega storila. Drugi nestrudno
 sa veltoij ghasthoj ino vishkosthoj blejni-

jo; o moji ljudje! popvetna zhaft je taki
 kaki ena pleva, kiero en lekki veter o-
 mlakio odnese. Pale drugi je famo sa-
 to sferbijo, kaki bi prav dosti prijate-
 lov dobili; o moj zhlaveti! kier je dneštvoj
 najbolshi prijatel, sná jutra tvoj največi-
 spi sovrašnik biti.

Kaj ali mamó na toti nasthi raishi
 ishati? Drugo nize, kaki dopadnost boshjo.
 Ako smo dopadnost boshjo najshli, te mamó
 en shaz, kier je vsež vreden, kaki vse kiraleft-
 va tega pčeta, vsež kaki vse prebro no sla-
 to, vsež kaki vse zhafti ino vifokosti te sam-
 le, vsež kaki taudent najbolshih prijatelov.
 Kaki paki tedaj moremo raishati, ali kaj
 moremo storiti, ka dopadnost boshjo naje-
 mo? To bo nasthi dnešni? Svetnik, si po-
 boshni romar ino tote zirkive patron
 pr. Rok vuzhil. On bo nam najmore po-
 kašal, da, ako je Bogi zhiemo dopašti,
 moremo 1.) naphemu blisshnjemu dobro
 storiti, 2.) Bogi vsigede pokorni biti.

Prosecutio.

t.) Sveti Rok je bil firštovski sin, od bo-
 gatih starših, je mel velko no bogato

herbio, imenitno shlahto ino snanze. Ali da je vidil, ka se v vsem tem ne najde to, kaj je on iskal, taki je svojo herbio nekaj med te uboge rastalal, nekaj svojemu strizi preč pustil, se kak romar oblékel, zapustil svoj dom, svojo shlahto ino snanze, pa ki je v Linn se povad, ka bi tam te pte kraje obiskal. Pridoshi v to lastko mesto Aquapenderite svedil je, da je tam veliko kushnih ljudi. Kak je to svedil, so se njemu ti nedostoini bolniki v ferze smilili, shel je sato v en spital ponudit se da streshbo tih bolnik. Ti naprejšostavlen tega spitala je njega s veseljom gorusel, pa ki je tudi v Kirathern vidil, ka je roka boshja s njimi; kajti je skus njegovo molitvo ino snamenje kirisha njih veliko osdravilo. Takie ghudeshe je tudi delal v Lini, v Sesenni, v Plazenzii ino drugih mestah. Tu se ophitno pokrashe, kako dopadnost veshni Bog ma nad tem, ker tim bolnim eno celo te nedostionosti stori.

O m. l. Kir. jamo si smislite na enega bolnega, posebno na enega takega,

Kier od nihod nema pomošči, ino zelo sa-
 puščen, pres streshbe, pres trošhta, pres
 polehkotenja na terdi klopi lešhi, od
 smertne strakote ino od boleštri ves sman-
 tran. O kakli velko dopadnost more mi-
 loštrni Bog meti nad vami, zhi enemu ta-
 kemu nebolnemu pomagajte! Sv. Hiero-
 nymus pravi, da bode ene frešne smer-
 ti tišti, kier dela te miloštrnosti stori;
 ino Feduš sam pravi: Svetištrani so
 ki miloštrni, kajti oni bodo miloštr-
 nost sadobili.

Taki nas ali sv. Rok s svojoj
 peldojoj vupki, kakli bi mogli, zhi je Bogi
 zhenio dopasti, našemu blishtrijemmu, po-
 sebno tim nedloštrnim bolnikom dobro
 stori.

2.) Sluštrno pači še nadale prigoden-
 ja tolega poboštrnega romarja. Prishle
 so vse porte nedloge zhes njega, ali on je
 vse terplivo prenesel. S enoj samostroj je
 bil v bedro ostreljen, ino je velko bo-
 leštrino terpel. Kada je od tote boleštri
 je reshil, se je proti svoji domovini na-
 sajprovernel, ali ravno na tem proti
 je njega Bog s enoj drugoj nedlogoj

udarit. Ravno na sred enega drugega, širokega pola je pod enim drevom ob-
 leskal, od vseh ladik zapuščen, pres
 pomoski, pres trošita, pres streshbe, pres
 ještvoine na pitvine. On pes mu je kruh
 nosil. Vse to je ti pobosken romar po-
 terplivo prenešel. Pa ti še ni konez nje-
 govih teshav no nedlog. Kada mu je
 na tem pufchaonem poli skus pomozh
 boshjo leski gratalo, se je v svojo da-
 movino podal, ino je prishel v to Fran-
 gosko mesto Montpellier, gdi je rojen
 bil. Da pa ti je on v svoji romarški
 kuti ves bosken ta prishel, je od vseh
 sa kathega isvedavja ali spiona der-
 shan, bil gorprijet, v sheleso djan,
 ino od svojega lastnega striga v je-
 sho veršen. Vse to je on poterplivo
 prenešel, ino nam lepi exempel dal ti-
 terplivem prenesenji tipa teshav no
 nevól, gledesh na Jesusha Kristu, pa
 ker ne nihol njih sakrivet, pa ti
 vendar neistrepno velke teshave no
 martre terplivo prenešel je.

Ah poglejmo na nashega dneš-
 nega patrona sv. Polia Saja u jeshi,
 gdi je pelih pet let vu velkih te-

shavah prebil, saki je vse poterpli-
 vo prenepl. Potem je Bog to glistno
 pomorsko bolezen zhrus njegga po-
 stal. V toti nevarni boleznii je on
 te sv. Sakramente prijel, saki
 sbe ti sadnjemu profeti, da bi
 verjni Bog oslisljal njegove saprosh-
 nje sa vse tiste, kerii bodo v bo-
 lesni ino posebno v pomori ino
 kugi sa pomostje profeti. Ino taki
 je ti pobostni romar lino v bogi
 ojetniti v milosti bostiji v 32.
 leti svojeja shiolenja peto umerl,
 kak en velki saproshnik ob gha-
 si vsake boleznii, posebno tega
 strashnega pomora ino te kuga,
 kajti kati je pokopan bil, je pri
 tem svetem trupli ona tablica naj-
 dena, na kerii je taki saprifano bi-
 lo: Se vediti, da ker od kuge pri-
 jet ti sv. Daki je vterpe, bo se te
 strashne smorje vagnol. Kati je to
 ta tablica temu strizi prineshe-
 na ino pokazana, je on zhrus
 to ime Daki oborevenel, ino gro-
 ko objokal, kaj je s- svojino striz-
 rom Dakiom taki nesmilno napra-
 vil. On je tedaj to sv. truplo ti-

sebi vsel, ino je rje veliko objo-
 zhest no odimajozi v eni zhaftilli-
 vi grob polosthil, zhres Kierega je
 takh kati zhres to jesho potern ena
 lepa girtiva nostavlena, kam so
 pokilani od vseh krajou romarji
 pristeli vu vseh nedlogati, posebno
 v nevarnosti te Kuge pomozh is-
 kat, Kiero so tudi vsigdar najshli.
 Tako, glejte l. Kir. tako veliko gna-
 do je ti poboshen romar ino poterp-
 livi vjetniki so. Lohi od Boga sa-
 dobil, ka je on en posebni pri Bo-
 gi saproshtnik ob zhafi te Kuge
 ino strashnega pomora.

Ali she ta beseda pomor je
 strashna no grosna! Ali ravno
 smo si, Bogi bodi sahoalno, tote
 nesmilne bolesni ne stushavali,
 vendar is popisanjih vemo, kati
 strashna je gaishila tega pomora.
 Pred vesh kati sto no sedemdeseti
 mi leti je na totem poli ino v
 Halosah ta nesmilna morja vse
 tudi pokilala, kati Kioja vsako
 travizo, vsako rosho prodere. Ser-
 ze je ma stere, Kier od tega bere.
 Ne je drugo zhuti, kati josh, jav-

klanje ino vriskeško kilizanje, pači vse
 njih ne pomaga. Taki taki muhe, gda
 je gista napisjejo, taki ludje ohol. Kaple-
 jo pari jedi no pitvini, na polji no v-
 hofki— mladi no stari, moški no žen-
 ške, bogati no siromaki. Ti mali
 otroki je prime sa persa svoje matere,
 s- jozhom njo kilishe, ali sabstojn, ma-
 ti she vmdra, ti otroki namesto mle-
 ka je gista napisje, pači vmerje na
 persah mertve matere svoje. Shen je
 popadne sa vmirajoškega svojega mo-
 sha, kilishesha, joshesha, mošk je sa
 svojo tubo sheno nozhe prijeti, pači
 vmerjeta shena no mošk. Taki taki
 listje, kada ga moras skus nozhe spešhe,
 vjatro sa endrugim dolkaple, taki
 ožha poleg fina, mati poleg zheri,
 brat poleg sestre, prijatelj poleg pri-
 jatelja mertve padne na semlo. V-
 kirathem je vse mertvo, prasno je
 mesto, prasne so vesi, prasne so ki-
 she. Ah smileri Bog! ah Jezusu
 Kristusu! ah preskissa Diviza Maria!
 ah sv. Sebastian, sv. Rok! ah vsi
 bošnji svetniki! bodte nam ti po-
 moški! Taki kirishijo, keru she so
 prehoštali, posebno v mestu ino na

on kraj Drave, ino obljubijo na ravnino totem mestu eno girkivo svetemu Roku postaviti. Kraj so obljubili, to so tudi storili. Od vseh krajev so skupaj pomagali, ino taki so postavili to girkivo, ko kjeri smo se dnaj skupajbrali.

O sahalmo milostivnemu Bogu, kaj naj je pred toj strašnojo gaidhloj tega pomora dosdaj obarval, ino jnosmo njega ponisno, da bi stus saproshnje ju. Dokia nashe josephke, nashe hiše, naj ino te nashe pred pomorom taki, kaj tudi pred vsakoj nevarnoj bolesnoj milostivno obarval. Vupte je psak isvoleni Kr. tudi pojeldi jo. Dokia Gospodi Bogu vu vsam pokorni biki taki v shivolnji, kaj na smertno vura. Varte je dušnega pomora, t. j. smertnega gréha, kajti smertni greh je do ští strašnejši pomor, kajti ta kushna morja: Smertni greh dušni vseme milost baskijo, psak njo s svojim svadom najpuni, on lujh te psameti vgafe ne no shloveka na dušni taki oflesi, da ne psana to dobro, ne psana to hudo, ka ne vidi nad soborn jesnega jodnika na she sapertih nebes, ne vidi pod soborn odprttega peti

la, ne vidi okol sebe nevarnostih
 smerti na velike nevestne. — Smert
 ni greh napravi, ka ti o grešnikih
 trepehesti, ghi veter vihre, ali ghi
 v oblakih germi, ka te bošnja
 roka nebi sdaj no sdaj v ti vestni
 ogen savergla. — Smertni greh napra
 vi, ka mosti od šene, šena od
 mosta, otrozi od starših, starši od
 otroki, brati od sestri, sestri od bra
 tov, prijateli od prijatelov, snar
 zi od snanov na velike morejo flo
 vo vseti, idozhi v ta vestno temple
 nje, ino vrisčesh govorezhi? Vest
 no vi starši, vestno šlakta, vest
 no prijateli! nihol na nigdar se
 vesti nebomo vidli! O premislite
 tedaj, l. Kir. ka ka nesgovorno strah
 na morja je ti smertni greh, ka
 ki strahni pomor tih dušh je na
 muk no prevsetnost, škopost, nezhi
 stost, nevoschlihost, nemernost, jesa
 no lenost!

O vasphte se tedaj po sv. Dohi
 Gospodi Bogi pohorni biti, njegove za
 povedi obderšhavati, radovolno prene
 sti vashe nedloge, here so dosti, ja

taushentkrat menšča, kakš nedolge tega
strahovitnega pomora.

192.

Epilogus.

Sato, o milostivni Jeesus! Kier si ti glu-
him vuha odperl, mutastim jesiki odve-
sal, kier si ope forte botenim dal sidra-
je, kier si grešnikom gréhe odpuschal,
ino naš ope odréšil, vuslgi oger te
tubedri v serpah tih Kristianov, da
bodo po peldi so. Dokid tim nedlosh-
nim radi pomagali, paki tudi svoje
kristhe radovolno ino terplivo pre-
nesli! Tebe paki o so. Dokid, mi pro-
simo, bodi naš pri Bogi seprosh-
nik, da bomo obvarovani od pomor-
ra tega tela, ino od morje te dushe,
od smertnega gréha. Amen.

Na den svetih Angelov Varikov.

Kakš naš Angel Varuh ghuva!

Angeli v nebesah vsigdar vidijo oblišnje mo-
jega nebeskega oshê. Matth. 18, 10.

829

70

Malačk. 3, 1.

Matth. 11, 10.

Glej, jas pošlem angela mojega
 pred tobom, kter pripravi pot tvoj
 pred tobom. Taki bog jam govori. Skus
 prerokija Malačkiaska. Ino Kriffusch
 tote besede snova potedi. Paki resniš-
 no, gdo nebi rad bil, zhi ga en dober vi-
 šhar po nesnanih zestah vodi, zhi ga
 v nevarnostih zhuva no brani, zhi je
 mu v nevolah prijatelni sklašte? Gdn
 pak je shlovek na nesnanih no nevar-
 nih potih, gda v stiskah no nevolah?
 O to je od sushetkia shiolenja no no-
 ter do smerti, pak na smertno vuro
 šhe najbolj. Gdo je tedaj tisti, kter nas
 na pravi pot pela, kter nas v nevarno-
 sti brani ino v stiskah nam poma-
 ga? O na totem ohanjlivem soeti ga
 ne najdemo; je pak dobrotivni Gospod
 Bog vender wa to škerbel, on je nam
 dal Angela Varuha, kter nas, zhi ga
 le zhe mo bogati, is nesnanih potov na
 pravo zesto pripela; kter nas, zhi mu
 le zhe mo pokorni biti, v najveljših
 nevarnostih zhuva, kter nam, zhi je

Le njemu preči damo, v največjih
stiskah pomaga. Angel Varuh je ali
nas največji prijatelj ne pomožnik,
kajti on nas od sarkotina našega shiolen-
ja no noter do smerti po slobodnih po-
tih vodi, nas v nevarnostih zheva, ino
v sigdar sa nas prosi. —

Prosecutio.

Naslo na semli potovanje bi resni-
no shalofno no nevolno bilo, da ti
nas Bog pustil hoditi, kod bi se nam
vidlo. Na potovanji tega shiolenja
se ja telko grehov stori, kati se sto-
pin napravi. Poglednite jamo na
vsako dobo, na vsaki stan, ino she
najdete jesero suprotivzhin, jesero
blodnjih. Doklam ste mladi, težaf
se s nepriistimi djanjami vtéplete,
ou verstni ali mashevski dobi ste
v jamo popretno shterb saktopani, v
stanosti so shege no perve navade she
tati vterojene, ka je shtoro ne magoshe
vezh na pot kreposti priti. — Poglej

te na raslozljne stane tih ludih. V ka-
kih nevarnostih je en poglavar, v kol-
kih blodnih podlošnikih; koliko ruske-
nih je na krivih potih snajde, koliko
spasjkih no smesnjav ma sakionski
stan, koliko ledišen. Za tisti, tier pro-
gi flushi, she dostikrat preganjau je
najde. Kaki bi ali zploveki mogoshe
bilo prav priti, ka nebi nigdar sai-
shel, da nebi svojega vajuoda mel?
Odo bi je mogel sanesti, ka de slobod-
no shel po poti v nebo pelajoshem,
da nam Bog nebi enega slobodnega
vishara dal? Ali Bog je sapovedal
angelom svojim, da zhuwajo tebe na
sfeh tvojeh potih.

P. 90, 11.

Bog je ali svojim angelom sa-
povedal, ka nam kiashejo pravi pot
kireposti, ino na nas pashe majo, ka
ne sablodimo. Ali taki kaki je njim
sapovedal na nas pashe meti, taki je
tudi nam sapovedal na nje poslusha-
ti. Tieri anca v hudobnosti, v gre-
hi shivijo, dajo spoznati, ka na pro-
jega angela varuka ne poslušajo.
On jim pravi: Ti nekishi! vrnje
podaj is blata snerdešhe pahotno-
sti. Ti zhemerni! odpusti ankrat

tvojemu sovražniku, no je s nepri-
 jatelmi pomiri. Ti ogovarjaveš!
 ta pusti enkrat tvojo navado, snaj, da
 ogovarjanje tebe samega v sramoto po-
 stavi. Ti vkanitel p. goluf. ne delaj
 vezh krivize, temujh poverni vfe, kaj
 si po krivizi pod je spravi, drugah
 je tebi ne mogozhe sveliphenje sadobi-
 ti. Ti oshpocliver vere! odstoji od oshpa-
 tarenja vere no reshik boshik, senisti
 je na offer rashun, kerega bosh ti od
 tega samo she sa pohajsharja volo
 mogel dati. Na vfe to angel varuh
 p.loveka opominja, ali greshni lud-
 je majo sabite vuka, pati ostanajo
 v svojih starih navadah. Ah jmi-
 len Bog! Kak bo angel varuh nam
 pomagat, ghi ga ne Bogamo?

Ino ah kati pripraven je angel
 varuh nam ou vfeh nedlogah pomaga-
 ti! Sveliphan p. greshen je tisti, ker
 pravega prijatela najoe, reshe muori
 lyrah, ino respizhno, kajti tote na-
 she semelstie prijatelstva je vektishi-
 tal sa katishega dobishka volo
 sklenejo. Samo ti lubestnivi Bog nam
 onega takega prijatela da, ker is

Ecl. 25, 12.

zhište lubesni naš svetne stvari, ino ker
nigdar od nas ne odstopi.

Kaki smo na svet je porodili, je
angel varuh šte Kire naš bil, ino šte
dosdaj nas je ne zapustil. On je nam
en svešti tovarsh, kaki je bil Tobia-
shu, on je nam troshitar v nevolah, kaki
je bil Hagari, on je nam obramba v
nevarnostih, kaki je bil Loti, on je
nam olivsenje v trudih no prisaden-
jih, kaki je bil Eliahu, on je nam sa-
govornik v pregarih, kaki je bil Da-
nieli. Angel varuh je sveto Nestro
v zhiškosti obzhuval, angel varuh je
sveto Sezilio v pravi veri podvuzhil,
angel varuh je tudi pri nas, zhi ga
ravno ne vidimo, on nas zhuva v
spanji, pri deli ino opravilak, naš
troshita v suprotivshinah no testlavak,
s edno besedo, on je naš svešti pri-
jatelj, ker nas nigdar ne zapusti.

Vse to je kaki najbolj te potra-
she, kada se od njega ino od milosti
boshje prosh obravhanje ino se v gréh
prodavamo. Najti on tudi te, kada
she zhlöveti mero tih gréhov kaki

dopuni, od njega ne odstopi, temučj
 s tem bol sa njega škierbi, kam volti
 šha je njegova nevarnost. On njega
 opominja, ga nemiruje, no na vse na-
 zhi ne budi, kashuzhi mu nebo sa-
 mertu, no petel odsert, on ga opomin-
 ja na ostro pravico bastijo, on ga šove
 no mu pravi: Stani gor, moj dragi
 zplodeti, ino poverni je nasaj ti Bogi,
 tvojemu stvarnikii, tvojemu gospodi,
 tvojemu ozhi, glej on je isdaj šhe pri-
 praven, tebe govseti. Ozlejte anda,
 kaj angel varuh sa nas stori! Ino
 zhi vse to nish ne hafni, te pati
 nas kashtiga s betgom, s ognjom,
 s povodnjami, s nerodovitimi leta-
 mi, ka bi nas skus to sskubit.

O zhi bode nash angel varuh šhe
 na smertno vuro nam taki svešti prija-
 tel, te smo ne sapuscheni. Na smert-
 no vuro nas vse sapusti, sapustijo nas
 rodbina, prijateli no snanji, ja zeli
 svet. Zonje nam, zhi nas šhe angel
 varuh te sapusti! Ali nebode nas
 on sapustil, kajti Bog fam skus

199.

P. 33, 8.

Krala Davida reče: Angeli bošnji se
bodo nastanili okol tistih, kjer njega
zpašijo, ino bodo obranili nje.

Epilogus.

Na tebi ah isvoleni angel varuh!
perzno sahalimo sa obrambo našo,
ah bodi tudi naprej naša obram-
ba, naši pri Bogi saprošniki, da
bomo tebi taki kati ljubšnivemu Gospo-
di Bogi vsigdarj pokorni, sposnajashi
dobrotto njegovo štus te nam shotano.
Prodi naši pri Bogi saprošniki, da bo
naš štus te krepiš v šivolenci, prof-
no pati na smertno vuro. Ah ne sapa-
sti naš v oni vuri, kada naš to dru-
go oše sapusti, temušh pomagaj nam
v kraljšoo nebestho priti, ino tam
se s tobora na vèhe veseliti. Amen.

Na den žirkivenega šegnanja.
Od dušnostih prati žirkivi.

Prooordium.

827

38

Še od negda so si ljudje takihne kiraje,
takihne mesta goščkali, gde so svojemu
Bogi offer prinesli, ino po svoji navadi
njega ghaščili. Speruega so si ki-temu
ll male ^{torijna} mesta sebrali. Shidovska dva
Patriarkia Abraham no Jakob sta je-
lo na eni gori Bogi ofre doprinesla,
še sato, da sta tam smoshnost storje-
nega sveta gledeska sahoalno je smislila
na smoshnost bo-shjo. Potem so Israe-
litanzi eno kuto postavili, gde je v sta-
novitih dobah (v goščnikih zahtih) vso
Israelfsko ljudstvo se okupsebralo, ino
svojemu Bogi sa prijete dobrote se sa-
hvalilo, paki njega profilo sa pomostu
v potrebah. V potlanjih letah je po-
stavljen on smoshno lepi tempel v Jeru-
salemi, en tempel na prezhudjenje zele-
ga sveta. Toti tempel, alio ravno je od
krala Nabuhodonosora dolpodert, je
vond po nasajprovernenji Shidovskega

ljudstva is babilonskega pishanstva pati
 she lepshi gorpostalen. Toti tempel she
 je sa Kirishshove dobre stal, ino je bilo
 vsako leto zirkveno poprepuwanje s od-
 kimi ino lepimi obhajilami. Vsi Shico-
 vi, shi so katigoder dalezr bili, so vsako
 leto trikirat te shli, ino Besusth sam je
 tam vuphil ino zhudeshe delal. —

Tudi mi l. Kir. vsako leto zirk-
 veno shegnanje obflustavamo. Ino glej-
 te, ravno dnef je tisti den, shi se na sheg-
 nanje nashe farne zirkve spomenoti ma-
 mo. Be ali potrebno, da se dnef smissi-
 mo na vse dobrote, kere od zirkve
 sadobimo, ino kaj sa dushnosti mi
 proti zirkvi imamo. Ah prosod na-
 sozhni, posebno pati tu prebivajoshi
 veshni Bog! vishaj moje dnefne be-
 sede, da bom mogoshi, vse nasozhne
 Kristiane na pravo popstuwanje tvo-
 je kishne obuditi! —

Prosecutio.

Dushnosti, kere mi proti zirkvi imamo,
 so posebno tri:

1.) Da radi v girkivo gremo, ino se pri
sluškbi bostiji snajdemo. — Girkiva ali ki-
 sha bostija je ena velika dobrotā sa naj-
 ino sa druge. Pabostno no ponisno sader-
 shanje Kristianov naj gene, ka tudi mi
 je na Boga smislino! Doma zhloveti
 sploti mā kaj sberbeti, kaj opraviti,
 taki ka malogda na Boga smisli, pati
 zhi ravno hoste vshāsi Boga moliti,
 taki ga kaj māti no pāsha. V girkivi
 pati je bol miren v svojem misljenji.
 Tu je ali tisto mesto, gde zhloveti v po-
 nisnosti ino pabostnosti sna Boga slu-
 shiti. Tu se Boga shus obzhinško mo-
 litvo na smilenje gene. Girkiva je ali
 ena velika dobrotā sa naj savolo obzhin-
 ške molitve.

V girkivi je pati tudi obzhinški
 navuki. Tu je mi vshimo navukie te ve-
 re ino heršhanskicga sadershanje, taki
 kati dushnosti nashega stana. Vse to je
 doma taki po redi nemre storiti. Nekti
 vshāsi phres eno ali drugo rephizo te ve-
 re dvojuje, da nje prav ne vāšme, tu
 v girkivi je va tem podvurki, ino taki je
 pomirjen. Dosta je ludih, kieri nesnajo,
 katic dushnosti v svojem stanē majo.

Tu v girtivi je obzinski navuki od duš-
 nostih vsakešnega stana. Stariski ino de-
 ga, sakonski no ledišni, naprej postas-
 leni no podlošni, bogati ino siromas-
 ki, visoki ino prosti, stari no mladi,
 vsi se tu snajo podvuzhiti, kaj tier v pro-
 jem stani ma storiti; vsaki sna tu trošit
 no pomirenje sa se najti, kajti tu ghuje,
 na kaj eno odurno grešno shivlenje gho-
 vetka pela, ino kaj potrebno je pravish-
 no, pobosno no poshteno shiveti. Neki
 pride shalosten v girtivo, pati ide rasve-
 seljen nastaj. — Girtiva je ali ena velika do-
 brota sa naf savolo obzinskiega navuka.

Od girtive pati tudi obzinske po-
 mošji sadobimo. Tu se gorofruje nekieno-
 ni ofer sv. Meshe, tu se sadobijo sv. Sa-
 kramenti, tu se spomenemo na nastho
 skus Besuska Kristuska doveršeno od-
 reshenje, na njegovo brilkho mantro ino
 teskaono smert, tu se obudimo na smile-
 nje proti blishnjemu — s edno besedo tu
 skus pripomaganje došijo sna s najvek-
 shega grešnikha na entirat en ti bozi
 povernjen ghlovel postati.

Is tolkih ino taki velikih dobrot,
 tierc ni od girtive mamu, she ali vsaki

more spoznati, ka je dušen v girkivo
priti, ino rad pri službi bošiji je štajti.

2.) Druga naša proti girkivi dušnost
je, da se tu taki sadershino, kaki je na
takiem svetem mestu sadershati dostoja
Ako ravno moremo povsod našemu
blisknjemu dobro peldo dati, je ven-
der tu najbolj naša dušnost je taki
sadershati, ka si drugi po naš peldo mo-
rejo vsoti. Vtaki ali more pobashno bo-
ga moliti, na Boga misliti, s njegoviti
dobrot se spomenoti, ino spoznati svojo
nijokost proti velikosti bošiji. Vtaki mo-
re nauke sv. Evangelja paslivo poslu-
shati, ino nje ne na druge, temuš na se
obernati, nje obdershati ino po njih shi-
veti. Toete obhajila morejo Kristiane na sve-
te misljenja no nakanenja obuciti — s ed-
no besedo vtaki more drugemu k dobri pel-
di biti. — Ah kakishna, kaki velka je
anda samera pri Bogu, ka nekere v girkivo
pridejo taki kaki da bi v kerzhino
prishli, se tu podpirajo, ogledjujejo, posmic-
havajo, ino tim pobashnim prohuishanje da-
vajo. Ah takishni malovercni oshpotliv-
zi so gostje pres gostivanskega oblerha, so
tershpi v tempelni, kere bi s korbashom

I. Cor. ii, 17.

trebalo vunka spotovati, kajti hiša boshja je hiša molitve. Krishka je njih ne taki poudilo, kati nedostojno sadershanje v hihi boshji, ino Ap. Pavel Korintance ostro ká-
ra savolo pohujshlivega sadershanja pri
plushbi boshji. — Da je ali girkva hiša
boshja no hiša molitve, taki je moremo
tudi v girkvi taki sadershati, kati se
v hihi boshji sadershati doftoja. —

2.) Tretja prti girkvi dushnost je, da
je, kada is girkve pridemo, tudi doma
ino povsod taki sadershimo, kati smo se
v girkvi naučili. — Doma smo mi
dushni vse to radi storiti, kaj je nam
v nashem stani storiti sapovedano, mi
moremo s nashimi domaghini v lepem
miri no sloshnosti shiveti. Ti naprejšo-
stavleni morejo voje podloshne ki dob-
rem racnati, nje vuzhiti ino njim s-
dobroj peldojo naprejiti, prodloshni prti
je dushni vojim naprejšostavlenim po-
korni biti, nje poshtivati ino njim
svépto plushiti. V tovarshavi je mo-
remo pohujshlivih besed ino djarij var-
vati, ino passio meti, da shus pi-
anoft ali katikho drugo pretkorenoft

Komu potujšhanja ne damo, ali fami
 sebi ne nashkodimo, temush da s do-
 stojnim no negrešnim sacersthanjam
 endruega ravbeselimo. Vse to ino keltio
 she besh je mi v zirkvi nauuzhimo. O spo-
 snajte anca, na keltki kaseti so nam zirk-
 ve; one so tipe mesta, gde je bog obshinško
 shasti, gde je obshinški navuk dersthi,
 gde je obshinške piete obhajila obflusha-
 vajo. O sposnajte, l. Kir., da ste dushni
 v zirkvo priti, v zirkvi je dostojna
 lepa, poboshno no ponisno sacersthati,
 sposnajte, da ste dushni tudi doma ino
 provod je taki sacersthati, kaki je luoa
 ghite. Ah, da bi se vse to dobro sposna-
 lo ino popunoma obdersthalo, kaki
 bi se te shast boshja povekshavala!

Epilogus.

Ah sato profim! tebe Oshate milosti!
 obudi ferza vseh Kiristianov, da bodo ra-
 di je v tvoji kishi snajshali, tebe s je-
 rikom no ferzom shastili, tvojo besedo
 radi poslushali, ino taki tvojo volo spu-

nepri tvojega dopadenja sebe vredne storiti. To tebe prosim skus. Hesusha Kri-
stusha Gospoda našega. Amen.

K sahovalnosti sa dobro leto.

Sakaj, ino kati mamu Progi sa dobro leto
sahovaliti.

Hvalo Progi daje vu vsaki respik, kasti
to je vola boshja. I. Thep. 5, 18.

Exordium.

She se leto nagible no jesen bo skoro se
skrila. She bo matika no plug skoro po-
zhival. Popustli bote nastoren vasho pole,
no bote v kische se spravili sa vshiva-
ti to, kaj ste kus leto fi spravili. Ali
ne je to, ka bi samo okuppravovali sad
te semle, no vshivali njega, temazh mi
moremo sahovalni biti vu vsem, ino je
smisliti, gdo je tisti, ki telko milionov

strarih no ludih vsaki den nahrani. — Tri
hude leta smo sa endrugim meli *) leta, v
kierih je veliko ljudi strashno obzhuslo bish
te lakote, menkanja no glada. Ali potem
je Bog se pali smilil znes svojo ludstvo, ino
nam je dal eno rodovitno leto, van jer steg-
nel svojo darovito roko, ino dal nam je
shegna svojega na rasveselenje vsakega zlo-
veka.

Sa tega vola nam je od nastih poglavarov
gornalosheno, da se more si. resno telo van
postaviti, kia bi vsa kierschanško ludstvo mi-
lostionemu Bogi zhasť no hvato dalo sa
vse v totem leti prijete dobrote. Ah m.
L. Chr. da nam milostioni Bog vetshital
dasti vesh dabrega ozhini, kia bi si mi grish-
ni ludje saflushimo, taki sposnajmo dnes
no vsigdar s. sahvahnim serzom njegovo
milostiono sherb sa nas neardone stvar-
jenja. Has vam ki tem zili no konzi
dnes koshem pred oshi postaviti, sa kia j,
ino kia ki veshnemu Bogi sa dobrote v
letoshnem leti prijete mamno sahvalti. —

*) najmre 1814, 1815, no 1816.

She na letošno sprotaletje je nam
 od naših poglavarov bila gornalaste-
 no, obzinske prošnje, molitve no prozef
 je dershati sa isprofiti od Boga enkrat ro-
 dovitoft te semle, ino ah smilen Bog! ka-
 tie dobele juse so nekaj sirotizi, po blé-
 dem slokem lizi dol je kotale, kajfi
 lakota je she obzinske bila. Perle je
 strahoviti mesh tega boja nam škoro
 vfo našo imanje spokonghal, ino kada
 je milostiven Bog sovraškritic od naš
 odvernol, so misfle sa endrugim tri tak
 hude leta, kere so mnogim ludem mesh,
 seraoje no vse vicle. Ah ferse je plove-
 ki more streti, ker je te vidil, né she le,
 ker je sam obzputil to nesgovorno nevo-
 kelko je bilo takšnih hiš, ki so leto
 na den né lubega kruha, né druge shirov-
 ne hrane meli, da si fo meli foli, né
 mele, né sabela. Kelko je bilo takih
 hiš, gdi fo si tropine, lenove glavine
 no muhiph paki korusne bate ki kru-
 ki mleli — ah shaloften takšni kru-

hall! Kolkio je bilo takishnik' hish, gde
 so mogli svoje kische no domovino sapri-
 stiti, no v druge kraje si shivesha pro-
 sit iti. Kolkio je bilo takishnik, ki so
 s mnogim trudom si kumaj telkio spravi-
 vili, kia so si ene pol dreventke s: 20 pin-
 tov: s sernja sa enih petnajst, ene dre-
 ventko kirumpira (laskhke reppe) sa e-
 nih ofem rainshki kupili — ali kraj
 je to med telkic, ki njih je 100 deset,
 100 dovanst na stroshki bilo? Kolkio
 je bilo takih hish, gde so ta nevolna de-
 shiza, vsi rastergani no goli, od samega gla-
 da vrishepsi svoje objokane matere sa
 kiruheti, sa jeshi profili, paki njim ne
 je bilo kraj dati. Kolkio ludih je bilo
 taki slabih, da od samega glada ne so
 mogli hoditi: en mezh mi je kus fer-
 ze shet, kada sem v eni farni gerkivi
 predgajozh na pred sine vidil ludi omad-
 leti no od glada no slaboshie okial opasthi.
 Nekhi zhlovek je od stishie tega glada sbe-
 teshal, no shet na ov bolshi svet. — Ah
 sa vse to smo dobro snali v tetoshnem
 protuletji, kada smo Gospoda Bogga pro-

Joh. 8, 9.

fili, da bi enkrat milostivno na nas se
ogledal, no nam dal od jada te semle.

Zno ah smislite se, kako je on svojo
vsegamogočnost zhudovito pokazal! Ka
da je drevice she gvelo, no pole lepo se se-
lenilo, je to veselje sproletje je na enkrat
na simo obernolo, to mlado svetishje no
raho filja betevishje je na enkrat bilo v
led samotano, taki da smo jorpeški no
sdihavajoshi phoro she hveli sdvojiti zhud
to velika nevolu nasoshno no she veli-
sho sdaj naprejštojezho. Ali ah nesgrun-
tana mogočnost boshja je napravila,
ka je id tega v griseški led savitega
qvethja no filja lepega jada toliko pri-
raslo, ka smo, ah vsegamogoshnemu bo-
gi bodi na velike sahvalno, zhi ne preki-
obilno, vendar vsega sadosti sadobli.

Ah gdo ali nebi spoznal, kako hva-
lo smo mi veshnemu milostivnemu bo-
gi sato dushni? Ali kakia more na-
sha proti Bogi sahvalnost biti, ka nje-
mu provolna?

Najpervo, kaj ti pravi proti Bogi
sahvalnosti flishi, je, da spoznamo, ka

rodovitost te semle ne pride samo od na-
šega dela no truda, temujh od Boga, ker
našho delo blagoslovi. Vsakó pole no trav-
niki, vsaki vert no vinograd, vsakó dre-
vo no selenje, vsakó raskiza no traviza nam
vsagamogósnost no dobrotivnost kashjo ob-
snanjuje. Spasnajte sato, da se Bog je tisti,
ker jadi te semle odraseti dá, no ga ki-
do-
sorjenji spravi. To bo vas o tem kol obsegu-
rilo, da bote radi delali ino skerbno de-
lali, da bi vafravno vašho delo vesh-
krat shmetno stalo, ino da bote Bogi
pri vsem no vsigdar sahválni.

Tota sahválnost pač more stalna
biti. Mi bi nesahválni bili, da bi se ja-
mo dneš sahválno na Boga smislili, sa-
tem pač na njegove dobrote posabili.
Taki kiali Bog naš vsaki den nahrani,
taki mi, tudi moremo vsaki den se nje-
mu sahválti. Našpa prti Bogi sahvál-
nost more tudi v djanji se pokazati
ne samo v besédi. Šhi nam najpre Bog
našho shitne pola no vinfke gorise po-
shegna, taki on tega ne stori samo sa te
bogate no premošhne, on je vseh tu-

dih ožja, ino sato hoče, da nijeden is-
 med njegovih otrok nebi glada terpel; ghi
 on ali tiam bogatim no premoškum vose
 dá, tak on to satih vbogih volo vzhini,
 ino sato skus mudrega Syracha vsalke-
 mu pravi: Ne prosabi na te vboge. — Pri
 totih rešhi je neki bogati teršes v totih
 letih nesmilno žalil. Neki zigan, ghi
 srecem tak rešhi, je v skupnakuptenega
 sernja ne prejed s roki dal, dokl je ne
 ene nesmilne žene dobilo, ino je ne tel-
 ko milostionosti mel, ka bi bil eni jo-
 zheghi siroki le en grosh dol pustil. Ah
 strahovite takšne serza! nesmilna
 jedba zha ka na tiste, keru so nesmil-
 ni proti svojim bratom, rešhe so. pij-
 mo. Ah smislite se sato vi bogatshi
 no premoškni na te vboge, ino po-
 kashte s darmi vašho proti bogi sa-
 hvalnost, ino to bo dobrotionemu
 Bogi bol provolno, bol prijeto, ka ti
 da bi mu s bespdami ka kigodec hval-
 lili.

To so ali srotki, sa kaj, ino na-
 ghin, ka ti bi mi veshnemu Bogi
 sa vse od njega prijete dobrote mogli
 sahvalti.

Ah pridignimo anda ferza no rokie
 gor ti vsagamogozhnemu Dobrotionemu
 Bogi, ino sahovalmo mu v besedi no
 v djanji sa vse od sazhelkia shiolenja,
 posebno nati v letošnjem leti prijete
 dobrote. Sahvalmo njemu, no repmo: Ah
 Ojha nebestki, nash shegen, nash dobrot-
 niki! ah blagoslovi nas, okirepi nas, da
 bomo tvojih dobrot vredni repleti mogli:
 Ghaft no hvata, mudrost, sahovalnost, po-
 stuvanje, mozt no jakost bodi Gospodi
 Bogi od vektoma do vektoma. Amen.

K pristhevti na faro.

Od dushnostih Mestnikia proti svojim
farnikom, ino farnikov proti svojim
Mestnikii.

Belaj

Duhovnikii maja ljudstvo podvuzhati, ino mu
 pokazati, kakisteni je raslozheti med svetim no
 nesvetim, med ghistim no neshistim. Ezech. 44, 23.

Exordium.

Isvoleni vi Kristuſti! Dneſ je tjeđen, kaj
 fem ſlowo jemal od ene farne obſtine, od
 kere mi je ne leſtko bilo je loſpiti, kaj-
 ti ſo ſvetiſhega dobri, praviſtni ludje
 no pobošni Kristiani, kere fem is fer-
 ga lubil, ino tudi oni ſo mene lubili. Hus
 bi bil ſhelel prav dugo pri njih oſtati,
 ka bi taki v praviſtnoſti ino pobošnoſti
 v prijatelſtvi no lubesni ſhivcepi andru-
 gega na pot veſhnega ſvetiſhenja pelati.
 Da paſi ſo moji naprejpotaoleni mene
 odonod proſti poſvati, no me fem k vam
 poſtavili, taki ſtopim dneſ prvičkrat pred
 vaſ isvoleni Kir. ſheleſh, da bi odsda jvi
 hteli moji dobri prijateli biti, ino mi
 priludnoſt, dobroſerſnoſt no kerſchan-
 ſho lubesen ſhadeſati. Veſeli ſo dnevi ene-
 ga Meſhnikha, ker vidi, ka njegovi far-
 nicki lubesen no vers do njegga mdjo. O
 ispiante sato moja ſerſhno ſhelenje, boſe
 moji prijateli, kaſi jaſ vaſh prijatel ſhele-
 jem biti, poſluſhajte radi moje nauke,
 ino obderſhte nje v priſeravnostjo no
 v veſeljom vaſ zhem uſe to vaſhiti, kaj
 vaſ k ſhaſni no veſhni freſhnoſti pela.

Da pati bote snali, kaj sem jaz vam,
ino kaj ste vi meni dušni, tak hophem
v moji dnešni ino pri vas prvi predgi
kratkó rasloshiki dušnosti moje proti
vam, ino vaše proti meni. —

Prosecutio.

Kada je Kristus smert no petel jaremagal,
no je v to na velic zhashto smoshnost
kralestva nebesnega hitel podati, je prv
je pred jobom v krussebranc bogre blago
slovil ino njim reknel: Meni je dana
vsa oblast na nebi no na semli, sato poj-
dite, vuzhte vse narode, ino krescite nje
v imeni Očeta no Sina no Duha sve-
tega, vuzhte nje obder shavati vse, kaj
sem jaz vam zapovedal. — Jo tega je
spasnal, na kaj so duhovni pastiri po-
stavleni. Tak kati je najmre Očca ne-
besni svojega jedinorojenega Sina po-
slal, tak je tudi jedinorojen Sini svoje
Apostole no bogre ino njihove prave
naslednitke sklope no Mesnitke poslal.
Duhovni pastiri so unda namestniki Je-
susha Kristusha od njega samega po-
slani — o resnižno eno lepo poslanje,

Matth. 28.

eno lepo odloženje, ali pa tudi eno odloženje, kero onoge no teskne dušnosti ma. Kajti duhovni pastiri morejo

1.) Volo bostjo vzhišta od kiraja van no sa stopno obsnanjivati. Oni anda morejo kerschanško ladstvo podvuzhati, kaj je Bog, kaj on sa nas škerbi, ino kaj mudro on vse ravna, oni morejo vuzhiti, na kaj je phlovelki stvarjen no odlošen, ino kaj je more svelishati, oni morejo ludi vuzhiti, kaj sa dušnosti majo, ino kaj nje morejo ispuniti, oni nje morejo od kiricnih potov no nevarnostih odvrazhati.

Sa to pa ti so farniki tudi dušni svoje duhovne pastire poshtuvati, she sa njihovega stana no opravil volo so poshtenja vredni. — Duhovni pastiri morejo

2.) P. svojimi farniki taki storiti, kaj je Hesush s. svojimi Bogri storil. On njim reche: Tisti, ki je poslan, je ne vezh, kaj tisti, kjer ga je poslal. Duhovni pastiri so ali svojim farnikom na potrebno postreshbo postavleni. Sato tudi jas koshem vam ti postreshbi biti pri altari mojo molitvo s. vašoj sjedinjosh, v. spovednizi vas od vaših grehov v imeni

Resušovem odvesti, na predganji vam
Evangelium Kristušovo predgajost, ino
godeger me bote potrebuvali. Kajti to je
dushnost duhovnih pastirov. — Sa to
pati so farniki tudi svojim duhovnim
pastirom lubesen no sahuvalnost dushni,
kajti so oni nozr no den k vashi postredh
bi pripravljeni, sa vas podvushiti, potreph-
tati ino opomenoti. —

Duhovni pastiri morejo

3.) Se lepo sadershati, ino se verno ogiba-
ti, da nikomur pokujšhanja ne davajo, no
da svojem stani špota ne delajo. Pri tem
pati so farniki dushni, njim v posli
dushnega svelišhenja pokorni biti ino
nje svěsto bogati. Duhovni pastiri so-
jim farnikom taki drugega terha, dru-
ge teshe gor ne nalagajo, kajti Kri-
stušovo, ino tota je sladka no lehtka. Matth. 11.

Oni njim nišh ne sapovejo, kaj njim ne-
bi kaprovito, no nišh ne prepovejo,
kaj nebi nashkodno bilo, neki nišh
ne sapovedajo, nišh ne prepovedajo v
svojem imeni, temušh v imeni Besu-
ška Kristušha, oni ne predgajo svojih
besed, temušh besede Kristušhove, né

Kaj je njihova, temuč kaj je bostija vo-
la.

Js vraga tega morete lahko spoznati,
kaj ste dušni vašhe duhovne pastire po-
skrbovati ino nje lepo bogati ino vsem,
kaj je vašega dušnega svetljenja do-
tipe, kajti je to na vašh lastni kask.
Tas sato tudi mam trošht no savupa-
nje, da bote vašhe dušnosti radi vshin-
li ino tudi te vašhe ki tem ravnali,
jas mam savupsanje, da bote taki pra-
vishno, odpertoseržno, poboshno, spamet-
no kersihanstko je sadershalo, ka bom
kres en zhas od vas previshan s. Ap.
Pavlom rekci: Meni je vesel, ka je va-
vseh rephih na vas sanesti snam. Sato
le lubesen endrugemu skashmo, kajti po
tem bo se poznalo, ka smo pravi Bogri Kri-
stushovi; le poshtenje endrugemu skash-
mo, pravishini prti endrugemu bodmo,
kajti pres tega nega pravega prijatel-
stva. Bodmo le vsi vkup edno ferse, e-
na duha; spurnmo svetlo vse dušno-
sti našnega stana, ino skicbmo se, da
bomo dušne bol poboshni ino Bogi po-

II. Cor. 7.

volni. Ino ghi v edni ali drugi reži kaj
 falimo, da smo le slabi ljudje, taki ne
 krepujemo se poboljšati. Tudi jas sem
 skusil se. mestrni stegen né en angel gra-
 tal, temuzh le sred vami en slabi zpla-
 veli optal, ino taki kati vi v gréhi opasti
 snam, famo da mam trapt no savuzan-
 je na milostivnega Boga, ka bode mene
 s. projoj milostjoj ino pomozhjoj krepsil.
 Ah pomagajte meni, lubi moji novi
 farniki, toto milost ino pomozh od
 dobrotivnega Boga isprofiti, priddig-
 nite sred menom ferza no roke gor ki-
 nebesnemu Bogi, ino proste s. menom
 vsi vkuys, da bo nasha proshnja s. tem
 perle oflishana:

Epilogus.

O moj Stvarnik, moj Gospod, moj O-
 zha! lubesnivi, dobrotivni Bog! ker
 si ti mene nevrédnega si sa tvojeja
 slushebnikia isvolil, ino me postavil,
 ka bi totemu toojernu lublenemu Tvo-
 tvi tvoje svete beséde tega shivoljenja pred-

gaval, ino nje ti tebi no trojem jedi-
 norojenem Sini pelal, ah oslisaj mo-
 ja ponisno prošnjo! Viskaj ino kre-
 pi mene v izpunenji mojih velkih
 no teshkih dušnostih, daj mi mošt-
 no segurnost, da bom s. mojim delom
 totim mojim novim farnikom na
 haseki, objasni moje besede, kada bom
 te slabe obsegurjal, te nemartive obud-
 javal, te dvojeste napotual, te pra-
 vishne poterdjavaj, grešnikih karal
 ino nje od pogubljenja odvrappal. To
 o milostiven Bog! jas tebe prošim, da
 bi taki entkrat vreden bil od tebe zputi
 te vesle besede: Plasher moj dober no
 svești slushebniki, da si ti v. malern ve-
 ren bil, taki te haphern zhes mnogo posta-
 viti, idi notri v. veselje tvojega Gospo-
 da. Ah te bom tudi jas reknel: O moj
 Ozha nebestki! jas shelejem, da bi toti,
 kiere si ti meni prekidal, tudi tam bi-
 li, gde sem jas. Ah daj veshni dobro-
 tivni Ozha nebestki, da bomo vsi tu
 freshni, ino tam na velke svelizhani!
 Amen.

Gospod, moja zhi je sedaj omerla. Matth. 9, 18.

Exordium.

820

Ena dekletjka je omerla — ena dekletjka — she mlada no friskita kati zvet-poklopila je njo nesmilne smerti luta kofa. Lozhila se je od svojih starshih, lozhila se od svojih bratov no sestter, od svoje rodbine, od svojih snarih. Sapustila je one verte, v kerih je roshie sadila no se nad njih zvetoshoj lepotoj veselila, sapustila je one njiva, na kerih je vesela filje shela, tiho so dolize, tiho so travnikii, gde je s svojimi tovarshizami od veselje mladosti psela. Vse je sapustila, she mertva leshe. Taki, moji prijateli, taki smert snarii napravi. Gda ona pride, te se more lozhiti shena od moshia, mosh od shene, lozhiti se more sin od oshie, zhi od matere, prijatel

*.) Na 23. nedelo po Finkushtih.

Job. 14, 1.

od prijatelja, snanež od snanpa. Pravo sa-
to terplivi Job reče: Zhloueti od shene
rojen kirateki zhaš shivi, on gorsraje kati
en zvet, pati je ofipole, no premine kati
jenpa.

Tako lozhenje budih je pati vesp-
krat tudi she v shivlenji prigodi, no se
primeri, kti eden drugega morejo sapu-
stiki. Tershez slovó vseme od tih svojih,
ino grê v luskie deshete po kuzpzhiji,
diak (student) slovó vseme od svoje do-
movine, ino grê v dalešhno mesto je vu-
zhit, mesterski slovó vseme od svojih
starših, ino grê po deshelah svoje mesi-
trije dela iskat, mesnikti slovó vseme
od svojih farnikov, ino grê k dru-
gim ovshizam. Ino toto sadnjo m. l.
Kir. je sdaj mene dotizhe, tudi jas dneš
od vas slovó vsemem. Prosim ali to
sadnjokirat sa kiratko poterplenje. —

Prosecutio.

Kristusk je svojim Bogrom rekel po
vsem svetú iti, ino predgati njegov sveti-
zhesti navuk. Tak kati so anda Apost.

toli no Bogri Jesuštovi en kiraj sapustiti,
no v drugega šteli, taki je tudi meni od mo-
jite najprejprošavljenih rešeno, vas sapu-
stiti no je na drugo jaro podati, pači
tam nadale skus pomosh boshjo p. Evange-
lium predgati.

Polpeto leto sem med vami prav zadovol-
no shivosh vas po moji slabi mogoshnosti va-
zhit is predganje, v štiholi no pri drugih
porilikah, jas sem, kolko sem mogel, vsa-
kemu prostregel, kjer je mene potrebuval,
kdaj pači bode vam en drugi posttuwani
Gospod Meštinski poslušil. Trojim vas sa-
to, da mi vsi odpustite, ghi mi je kjer
kaj sameril, vsakemu zlovecu je Kristjash
ne prav bil, kati bi jas slabi zlovecu
mogel vsakemu povoli vzhiniti? Sa pred-
ge, sa kerschanški navahi v pirkwi no
v štiholi sem si dosti prisadel, pači mam
tudi savupanje, da so vnoji ismed vas si
tudi k ferji vseli, kaj sem vas vushil,
posebno je pači mojo skelenje, da bi vi
depa vse moje navahke lepo v ferji odoo-
shali, ino po njih shiveli, kti bi taki je
Bozi dopali, ino vashe staršne no na-
prejprošavlene ravveselili. Sahvalim

vam l. Kr. sa vso prijateljstvo meni štaka-
sano, sa vse dobrote meni vskinjene, ino
vas sa drugo nish ne prosim, kati sa eno
jamo gnado. Shujte pa ki prejd eno pri-
poveštali historio.

Kada je cesar Otto entisat ki te-
mu sa svojega svetega shivlenja volo gla-
sovitemis Abati Nilushki pristiel, sta onca
va se dugo od jamih svetih rezkih spomin-
jala, ino potem kati je cesar se odprav-
lal, je Nilushki lepo reknel: Kubi ozha!
isvolte si od mene eno gnado, jas ghem
vam ino vashim skupredovnikom storiti,
kajgoder shelajete. Abat Nilushki rezhe:
Jas no moji skupredovniki nish na sem-
li ne shelajemo, le nebesa si mi shelimo,
no nish drugo. Cesar pa ki je le htel, kati
bi ti Abat si kaj svolil, ino je sato re-
knel: Nilush! Soolte si kaj, jas vam va-
sno volo ghem spuniti. Potem je ti po-
bosher Nilush taki reknel: Cesar! da bi
mi vi ali taki radi eno gnado storili, taki
bom vas sa nekaj prosednega prosil, tega
je mi nete odprocedali. Cesar rezhe: Ja
na mojo cesarsko besedo, da dobite, kaj
si goder svolite. Teda je Nilush svojo

roko žesari na ferze položil, je rasjō-
kial no rekil: Žesar! sa toto gnado vas
prosim, da dobro obzruvate dušno, kieri
vi tu notri nosite, svelizhajte toto va-
šno dušno, ino s tem sem sadovolen. —

O l. m. Žir. dopustite meni, naj tudi jas
dnes pri moji sadnji predgi mojo roko na
vashe ferze položim, no rephem: Kristia-
ni, lubesniivi Kristiani! Sa mojo malo
prisadenje, sa mojo prti vam lubesen vas
prosim sa famo toto gnado, da svelizhate to
dušno, kiero vam je Bog dal. Visokiega stana,
taki kaki prosti, gospodje taki kaki kmetiš-
ki no teshastki, duhovni taki kaki svetški!
svelizhajte vašo dušno! Drugo sdaj vesh-
nišh ne prosim, kaki famo to, da vašo du-
šno svelizhate. Gas snam, kia bi si od vas
pnel katikšnogoder gnado isprofiti, ali jas
famo to prosim, da vašo dušno zruvate ino
njo svelizhate. Kero da je, mišlim, tega nite
odpovedati, taki blagoslovim vas ino re-
phem: Bog poskegnaj vas nasozhne, ino
vše vašhe prijatele, rodjake no snanze,
Bog poskegnaj vašhe kishne, vašho blago, va-
šno pole, vašhe gorize, vašho sadje, Bog
vam daj shegen od rodovitosti semle, no

od roje nebeske, shcegen zhrca vasho dusho,
 da bi enkrat vsi vi ino jas s vami. Je na-
 sje naprejstojenje sodbe vepelili. Sato sje
 enkrat rezhem, svelizhajte vasho dushe, spo-
 snajte ino hvalte s besedo ino djanjom vsevi-
 dezhega Boga, skashte vasho na Boga ve-
 ro v vsem, kaj govorite no storite, ne oshku-
 te njegovo sveto ime skus gredo no odur-
 no shpotanje, ne shalte njega skus nepo-
 kornost, skus povrashitvo, jesnost ino pre-
 ganjanje, ne melomte njegove svete saso-
 vodi skus shkopost, prebsetnost, neshiptost,
 ne skus neoschlivost no serditost, ne skus
 pianost no prekhorednost, ne skus tatbi-
 na, krivizo no golufanje, skus ogovar-
 janje no krive sodbe, temuzh bote Bogi
 no vashim dobrim naprejstavljenim po-
 korni, odpuhtite vashim povrashnitvom,
 dajte je vshalashiti, bote po vashi mogosh-
 nosti daresthlivi, bote ponisni, vshiptega
 serza, ne pri vsem pravo mero dershite,
 poverante, ako sje kaj po krivizi prod je spra-
 vili, spravte temu poshtenje nasaj, kiere-
 ma sje ga vseli s conoj besedo, shivte v
 prijatelstvi no sloshnosti prosepji sa en-
 drugega.

Epilogus.

228.

Srečno ali m. l. Kir. ne posabte nigdar, kaj
sem vas vusbil, dokilam sem pri vas bil,
tudi jas nebom nigdar na vas posabil; po-
sebnó vi moja luba deza, ne posabte, kel
kotirat sem vas na pokornost no bogli-
voft, na pobostno, spametno, sakvalno,
Bozi ino ludem dopadljivo sadershanje opo-
menol. Srečno ostante vsi veliki no ma-
li, stari no mladi, dobri no hudi, blago-
floodeni bote vsi v imeni Boga Očéh, no
Sina, no Duha svetega. Amen.

Na dušni den.

L Kim bi mi vernim dušam mogli pro-
magati.

Smilte se meni, smilte se meni, bar vi pri-
jatelji moji. Job. 19, 21.

Exordium.

Taki kaki je terplivi Job v svoji veliki tesha-

vi milo sesaval: Smilte se meni, smilte se
 meni, barem vi prijatelji moji, taki sesa-
 vajo te uboge dushe is ozhichavanja (s-hiz),
 ino hoshejo, ka bi njim mi pomagali, one
 hoshejo, ka bi njim s- proboshnimi molit-
 vami, s- almostvom med uboge danim, s-
 ofrom se. Meshe, ali s- delami te potiore
 na pomozh prishli, ka bi se svojih man-
 ter perle restile, no v- Kraljestvo nebesko
 gorvidete bile. O isvoleni Kristiani! atio
 ravno mi savapamo ino shelejemo, ka bi
 vsi nasti pokojni starshi, brati no sepre,
 prijatelji no snanji se va verzhnem vesel-
 ji snajshli, vender ona biti, ka se njih
 dushe v- mestu tega ozhichavanja snajde-
 jo. Se ali sa vjakiega ismed nas dushnost,
 smisliti se na verne dushe nas na po-
 mozh svajoshe, ino na toto dushnost, mis-
 lina, mi nebode trebalo vas opominjati, da
 she lubesen proti vashim starshim, pri-
 jatelom ino roobinshim vas mozhno sado-
 fshi na to more opomenti, ti mili glas
 vernih dush: Smilte se meni, smilte se
 meni, barem vi prijatelji moji, more sa
 dosti vasho serze genoti na K- pomozhi
 priti mantru terpezhim dusham. Meni
 je ali drugo ne potrebno, ka bi vam po-

Kasati, s- kimm ino kati vernim dusham
morete pomagati. So najpre rastopni
naphini, dusham v- mestu tega oshifcha
vanja ti pomoshki priti, posebno pati
so trije naphini, ino totih hoshem ones
govoriti. Vernim dusham mi snamo ino
moremo pomagati 1.) s- proboshnimi mo-
litvami, 2.) s- almostuom vbozim da-
nim, 3.) s- delami te pokiore.

Prosecutio.

1.) To pervo, s- kimm mi vernim dusham
moremo na pomoshki priti, so proboshne
molitve, med kiere posebno ofer ju. Mephe
flishi. Kakshna nasha molitva more bi-
ti, da njo Bog prosluhne, to ste taki na pred-
gi kati pri kiefchansthem navutki dosti
krat zhuli. Ako mi teda sa verne dushe
taki molimo, kati moliti mamo, te bo Bog
nasho molitvo oshifhal, kajti Kristuski re-
she: Proste, ino sadobili bote. — *He kiera* Lut. 11, 9.
vboza dusha sna tam biti, da je malogda
Boga molila, kajti she te s- rastepsenimi
mishi; sna tam biti, da je pri ju. Me-
phi na druge reshi mislila. Ona ali so-

ve: Smelte se meni, ino molte sa me, ofraj-
te en sv. Meshe ofer sa me, Kia me rešhite is
totega texpstenja, ah da jas mogla škoro pred
obližhije boshjo priti, jas nebom prehenjala
sa vas profiti. Ah radi ali molmo ino sv.
Meshe ofrajmo sa oerne dushe, kajti to je
to prvo, s kum mi njim pomagati sna-
mo.

2.) Ta druga vernim dušam pomožh je
almošhtvo vbožim dano. Snajde pač se
med nami dašti takih, ki je nihaki nemre-
jo genoti, kia bi vbožim darovali. Takšhi
škropzi naj jama greja na pokopališche vu-
gbit se od tih mertvih, kaj je to popretno
blago, ino kam ono dneš ali sutra pride.
V sv. pisni eden mudri tak govori: Has jem
vshival vse nasladnosti zhloveshanstie; jas
jem si pripravil srebra no stata, kiraleof-
kie kintže ino deshele vu vnoshini —
Ali vu vsem jem vidil prasnostho no sha-
lost, ino jem vidil, da nižh obstanjka ne-
ma. Vidish moj zhlovek, od vsega tega, kaj
masu no vshivash, ti nižh ne optane, kiaki
prasnostha v shivolnji, shalost vu smerti,
pa smerti pa ti nižh. Sato ti mudri mosh

vezpe nadale: Tak kak zgloučki gol is ma-
ternega tela pride, tak bode odšod odšel,
ino nihz nebode s jobom vesel. — Smert
ali zgloučki vse v seme, kaj je mel, ali del
te milostionosti inu nemre vseti. Ah da-
rujte ali po vašem premoštenji tim vbo-
gim, ino snajte, da almoshtvo ma sa vas
same velko pri Progi saflushtenje, ino sná-
tudi vernim duštam ki pomoghi biti. —

Snajo je najmre nekiere dušhe tam snasti,
kere so v svojem shivlenji ne je smislile,
kak velko ma pri Progi saflushtenje, ker
rad vboгим daruje, ino one sato mantro
terpepše souejo: Smilte je nam, ino darujte
tim vboгим sa nas, da nam s tem ki pro-
moghi pridete, ino kada vridne postane-
mo pred oblišnje boštijo priki, tak nebomo pre-
honjali sa vas profiti.

3.) To tretje, s kion mi vernim duštam
snamo pomagati, je dela pokione. Ali do-
sti je Kristianov, ki sa se ne vzhinijo po-
kione, ne ka bi sa verne dušhe pokiono
delali. O pojdit na pokionsaliske od tih
mertvih je vuspil, kak potrebno je pokio-
ro delati. Tam bote vidli, kak smert, ne
sadovolna s tem, ka zgloučki vse v seme

Kaj je mel no kaj je bil, šhe notri v gro-
 bi ga ofoga rasmeha, no ga na prah ober-
 ne. Tam bote spoznali, da tipti, kjer je tu
 prav ne spokori, teda tam nesgovorne
 teshave more terpeti. Ah spokorte se l.
 Šir. ino kiada je spokorite, štorte tedaj
 sa verne dushe dela te pokore. Kajti sna-
 jo se dushe tam snajti, kiere so se jamo
 is enega greha ne sprovedale, ino sato
 odonod sovejo: Smilte se nam, vzhirite
 eno propunoma spoved sa nas, ino v phi-
 sto serpe primte so. restno telo. Druge
 dushe sovejo: Ah smilte se nam, mi smo
 od vas na greh neshistosti ino saktiona pre-
 lomenje sajelane, pati smo poleg vseh
 joshov no grivanja ne je mogle prav spo-
 koriti, ah delajte pokoro sa nas! Tati
 druge dushe sovejo: Smilte se nam vi-
 nasti otrozi! mi smo na vasho sader-
 shanje premalo pastio meli, smo vam
 prevesh hude tovarstva dopustili no
 vas sa vashih hudobnostih volo prema-
 lo kashigali, ah delajte pokoro sa je-
 no sa nas. — Sa od vseh stanov je sna-
 jo dushe tam snajti, ino vse tote vboje
 duhize nas sa pomozh profijo. Ah taki

ne kespujte, m. l. Br. vernim dušam na pomož priti s molitvami ino s ofrom jo. Mešne, snajte da bote nje meli sa vaše stalne pri Bogi šaprošnitke. Ne kespujte, sa verne dušne almoshtvo ubogim davati, snajte, da sadošti vzpinite, alio le to ubogim date, kaj morbiti po igri (špiliti) spotepete, sapijete, ali na gisdo ta smežhete. Ne kespujte, sa verne dušne pokoro delati, snajte, da velišne sahoalnosti vam nigdo ne more škasati, kak bodo vam one škasale. — O prite ali vernim dušam s totimi dobrimi delami na pomož, ino one bodo, kada pred oblišnje boštjo pridejo, neprehenjajoš profile sa vas, paki nê jamo one, tomuš tudi vaše angeli varuhi bodo sa vas profili, kaj ste dušne njihovem obzkuwanji prečidane is mesta tega ozhiščavanja rešpli. ? Svetnikki bodo sa vas profili, kaj ste one, ki so na sveti vkušhiveli, paki skuš vaše pomoški vkušspravili. Mati boštja bode sa vas profila, kaj ste dušne od nje nega fina odkuplene v nebiško veselje spravili. Veselil je bode fam Besupš Kristus ino njegov Ošha nebestki, kaj

ste skus vaše sa verne dušne doperne
 šerice dobre dela mu te sjublene ovzhi-
 že nasajpripelali, ino ti sahválnosti
 sa vašo prisadenje bode vaš s-vepniom
 sveliphanjom naplaphal.

Epilogus.

O taki prejd, kati bom jas, ino vi skus
 moje rokie to sveto Mesto sa verne dušne
 gorofrali, molno sa nje, ino rezno:
 O lubesniivi Sveliphar Jesushu Kristushu!
 mi tebe profimo skus tvoje saflushen-
 ja, bodi milostiven tim shivim no mert-
 vim - tim shivim, da bodo prosluhjene
 njihove proshnje no priijete njihove
 dela, tim mertvim, da bodo shoro re-
 sheni ino vredni pred tvojo oblištije pri-
 ti. Ah daj nam no njim ti vepni mir.
 Amen.

Tri pokroji.

Zhlovetki je postavleno, enkrat umreči.
 Hebr. 9, 27.

To smo sdaj pri grobi sa tolega mojega no
vaspega sosedu pripravlenem — to smo sdaj
na pokopališki, gde trupla tih pokoj-
nikh pozivajo — to smo sdaj pri grobih na-
ših rajnikh starših, rodjakov no prijaj-
telov. Uf, kaj vidimo, nas na smert spo-
mene. Uf, kaj je okol nas, nam pravi.
Človeki, tebi je postavleno enkrat omre-
ti. — To vaspe serga razhalosti, naki gdo
tudi nebi shaloften gratal, tu, gde vidi
svojo kerhlozho ino neštarnost svojega
shivoljenja. O m. l. Kir. tu vsaki krivi-
zhen, vsaki škopoz, vsaki nasladniki
more viditi nespametnost svojih poshe-
lenjih, ako jamo hošhe poslušati, kaj
ga ti mertvi tu vupijo. Znajmo ali,
kaj nam toti naš v- trugo sabit sosed,
ino kaj nam ti drugi mertvi pravijo!
Intellige et considera, fui, quod es, eris,
quod sum. Rasmi no premisli, jas
sem bil, kaj si ti, ti bošh, kaj sem
jas. To nam vsi mertvi pravijo, ino
taki bo sdaj vsaki ismed nas svoj dober
navuk dobil. —

Prosecutio.

Has sem bil, kaj si ti, nam vsem ti
 mertvi rezhejo. Tebi naprejpostavljenemu
 eden pravi: Has sem bil en naprejpo-
 stavljen, ino mnogo ludih je moglo mojim
 sapovedim se podverzhi, kod sem stiel,
 tam so mogli strah na me meti, ali sdaj
 moje sapovedi nish vezh ne valajo, nigdo
 me vezh sa svojega gospoda ne spasna,
 nigdo se me vezh ne boji, neti ene muhe
 nemrem prosh segnati. — Tebi vuzhene-
 mu pravdniki eden pravi: Has sem bil to,
 kaj si ti sdaj, od vseh krajov so ti meni
 prishli me sa navuti, pitat, kaj sem
 praki sdaj? Moja vuzhenost je prosh, taki
 kak da je nigdar nobi bil nish vuzhil. —
 Tebi bogatemu eden pravi: Has sem bil
 premashen, bogat, kaj praki sem sdaj? U-
 eni minuti sem vse sgubil, ne mi nigdo
 neti enega krajzara s- jobom dal, eno po-
 nosheno oblezhalo no netiere deshe sem
 dobil. — Tebi lepi detilishki ona pravi:
 Has sem bila mlada no lepa, ali kaj sem
 sdaj? Mojo lepe srastki telo so zhervi

rasmetali, moje mlado no friskko lipe je
segnito no do krosti sperneto, ghes enghaf
she bom na prah no pepel oberujena. —

Tebi zdravemu, segurnemu no veselmu
eden pravijo: Gas sem tudi bil zdrav, se-
guren no sploh veseli, kaj paki sem dajs
vse, kaj me je veselilo, je prosh, vse sem na
enkrat izgubil. — Ah smilen Bog! na
to ali pride vsa popetna oblast, mosh no
ghest, na to pride vsa vuzhenost, blago
no lepota! O spomente se s tega, kaj
vam tu ti mertvi pravijo: Gas sem bil,
kaj si ti. Spomente se paki tudi s te-
ga, kaj vam nadale pravijo:

Ti bosh, kaj sem jas. Kaj bosh? Eno
mertvo truplo, ghervom hrana. Kaki
je dusha od tela se lozhila, sem she taki-
shi bil, ka se me je vse bojalo; nesti so
me od kishe prosh, skopali so mi ja-
mo ino so me notri djali. Tu sem dajs
ino she sem od glave no do stopal ves ghe-
ni, plesnivozha no gnilozha bode me sho-
ro preki no preki preusela, no taki bom
ghervom hrana, ki bodo mi kus nos-

nize, kus vaha, kus rebra no ožjne vod-
line hodili, dokilam se ves na prah no pe-
pel obrnem.

Eccli. 38.

Sato pati memor esto iudicii mei, sic
erit et tuum. Smisli se na moj sod, takishi
bode tudi tvoj. Ti rahliivi gisdavez, ki sdaj ne
vupsash mertvega pogledati, ne mertvezh-
kega oblephala se dotekinoti, ki v no-
zhi ne vupsash mimo pokopalischa iti, ki
namer od mertvega nish nezhesh ghuti - bosh
ti tudi, kaj sem jas sdaj. Ghres dushe ali
krazhe bode smert tebe meni spodobnega na-
pravila, bosh ghervom hrana, no na sad-
nje prah no pepel, takh kakh sem jas. Ah
premisli, kakh bi s tobom bilo, da bi te
Bog sdaj vzhaji k sebi postval, kakh bi ti
od vseh tvojih mislih, besedih no djanjih
razhun dal? Kaj bi ti rekel, ghi bi te
be tvoj angel varuh, tvoja dushna vest,
ino ti hudi duh toshil? Tel bi ti vugal
tvojega Soliphara pogledati, ker je tel-
ko sa te storil? Kaj bi ti rekel, da bi
ti on proje rane pokiasal? Kakh bi ti
bilo, ghi bi te ti poboshni, kere sdaj pre-

ganjask, tam toshili z kraj, zhi bi te Bog sa-
vergel, gde bi te smilenje iskal?

Ah vsemte si sato ti serzi, tiaki hudo
no shaloptno bo sa vas, zhi se famo sa
to posvetno sferbite, na vasho dusno pati
posabite. Vi vidite, na kraj to posvetno
pride, ino kraj s zhlovetka grata.

Epilogus.

Sato poshiwaj nash dober sosjed, poshiwaj
od tvojege terplenja, od tvojih trudov no pi-
sadenjih, ino vshiwaj tam vu veshneru
miri jad tvojih del, Bog nam daj, da bi
se entirat vsi tam vshupsnajshli. Amen.

Na staro leto.

Testament vmirajozhega leta.

Teda bode vsakicemu naplatil po njegovih
delah. Matth. 16, 27.

Dneš on l. Mr. je nam on posebni umirajozhi pred ožhi postavla. Toti umirajozhi je ene posebne nature, vno go se od nje ga govori, pa ki nigda nemre prav sprosnati, kaj mu je. On sploh umira, pa se oshivi, kotrigi so ma she škoro vsi mertvi, pa ki le ne vmerje, on se sploh odpravla, pa ki le nihkam ne pride, on vse potroschi, kaj se mu naprej dá, ja on sam sebe potroschi, pa ki snova mozh dobi no se oshivi. Ali sdaj, kiaki je viditi, bode le mogel vmrėti, no mu s nikim nebode mozh naprej priti. Toti umirajozhi starež nam dneš pravi: Kada sem jas na svet prišel, se je vse veselilo, sdaj pa ki me vse sapufcha. Has ravno snam, ka sem nekim ludem velike hudega princel, sem pa ki vno gim tudi došti dobrega storil. Has nsem dvanašjet sinov, štiri lepe palašhe no 365 plusebnikov mel, ali vse je prosh — enega samega sina

no enega flushebnika she nam, paki she je
tota dva odpravlata. Sato to mate moj
Testament.

svoleni! toti umirajoshi starez je to
staro leto, ki she ti konzi gré. Hoshemo ali
viditi, kaj nam je v Testament postavilo.

Prosecutio.

Ti umirajoshi starez je staro leto ali ti zhas.
Nigdo nemore njegove nature spruntati.
Kaj so si mudri no vupheni od negda gla
ve terli, ka bi vunstionzhalo, kaj je ti
zhas, paki ne so niph spruntali. Ti zhas
je ali kati en umirajoshi starez vvelouje.
Toti starez sploh omira, pa je oshivi,
leta sploh edno sa drugim odidejo, pa dru
ge pridejo. Temu staxi so she shoro vsi
kotrigi mertvi — vure tega leta so she
shoro vse prejšle, ino kaj she njih je,
bodo shoro prosji. Ti starez sploh odha
ja, paki je le sploh to — dnevi odidejo,
ka nesnamo gda, paki pridejo drugi.
Ti starez vse potroski, kaj dobi, no na
sadrnje sam sebe, paki je otirejni — ti zhas

vse potroški, še najterdešča peršina, ja ozel
 no shelso po zhasih na njih pride, ki zhas
 na sadnje sam sebe potroški, pa je ponovi. Te
 ga starga štiri palazhe jo štirje tali leta,
 opratuletje, leto, jesen no sima, ki 205 flu-
 shebniki jo ki 205 dnevi tega leta, ki dva
 najset fini jo dvanajset meski, no ki sadnji
 fin s enim flushebnikom je dnestni sad-
 nji den totega leta.

Kaj sa en Testament nam je ali to-
 ti umirajoški napravil, kaj nam je ki kon-
 zi idozho leto porožilo? Vskemu po
 njegovem safluskenji. Kaj smo najpre
 ki zhas potroškili, taki smo tudi od nje-
 ga sadobli. Še mudri Rimlaner Sene-
 ca vezhe: Vnogi ki zhas potroškijo v hu-
 do zhinenji, še vezhi v njih zhinenji,
 najvezhi pati v kaj drugo zhinenji, kaki
 bi Embalo.

Ti preri v Testamenti umirajošhe-
 ga leta jo ali tisti, ker ki zhas v hu-
 do zhinenji potroškili, ino kaj je to-
 tim poroženo? Drugo ne, kaki grivan-
 je, shaloft, teshava, no ki grentki spro-

min, ka vsi lushti ino vso veselje premine
 ne kak senga, samo preženje dušne vesti
 ostane. Kratkaja je nasladnost greha, ali
 grisenje vesti no grivanje do smerti teži.
 Vnelovite si sv. Magdaleno, Apostola Lu-
 daski sskhariota, krala Davida, ker jo
 zhesti pravi. Oh Bog! moj greh je meni
 splah pred ošmi.

P. 50, 5.

Ti drugi v Testamenti umirajoš-
 tega leta so tišti, ker so to leto v njih zhi-
 nenji potrošili, ker so ti zpas v pitvi-
 ni, jestvini no spanji, kinsženji no ras-
 veseljenji potepali. Kaj je totim porože-
 no? Zelo njih, da so vso leto v njih zhi-
 nenji prepravili.

Ti tretji v Testamenti tega umirajo-
 štega leta so tišti, ker so to leto potrošili
 v kaj drugo zhinenji, kak bli mogli. To
 so tišti, ker sa to, kaj je najpotrebnejše,
 zelo njih ne skerbijo, ker na svojo dušno
 xhristo posabijo. Kaj je totim poroženno?
 Druga njih, kak eno kratko zhest, eno
 nestalno fresho, eno raspadljivo semelško
 blago, same take reži, ker v eni mi-
 nuti snajo prosh biti.

Pridavek tega Testamenta te sader-
 shava tište, keri so toto leto s dobrošpi-
 njenom potrošili, keri so se gréha ogiba-
 li, Progi flushili ino sa dušno svelišpanje
 se škerbeli. Kaj je totim porošeno? Ah
 vse dobro, najpre dugo shiolenje, pravi
 trošit no mir tega ferja, ino sadništ to
 veršno svelišpenje. O lepi tal, nevre-
 genjena herbia! Sa eno samo leto taki
 odvete ki! —

Epilogus.

O taki vsi, keri ste ništ ne v Testament
 postauleno dobili, napravte ste dneš to
 terdno naklanenje, v tem novem leti vse
 dopernesthi, kaj ste v tem starem samu-
 dili, da bote dneš pres leto jakishe her-
 bie delniki. Ah lubesnivi Svelišhar Je-
 sušh Kristušh! poterdi našto naprej-
 jemanje, ino daj, da vse hudo v totem
 leti dopernestheno sgrivamo ino se pobol-
 šamo, da bo našto shiolenje eno novo
 shiolenje v tem novem leti. Amen.

Savjetek ino Kasitel.

Stran

68. Od almoskiva. I^{ra} Od telovnih
del milostivnosti. - - - - - 138. *Vinij*
69. II^{ra} Od dareshlive milostivnosti. - 147. *Schmid*
70. Na Markovo. Na kaj bi se pri
prozejjah mogli smisliti. - - - - - 155. *Gehrig*
71. Na den prenesenja tela sv. Vin
zenza manternika. Od nepremag
live stalnosti sv. manternikov. - - 162. *Imagin*
72. Na den sv. Oswalda kirala.
Od najvetkije smerti sv. Oswalda. - 173. *Graff*
73. Na den sv. Loka. Od nashega
na semli potovanja. - - - - - 181. *Imagin*
74. Na den svetih Angelov Varikov.
Kaki naj Angel Varuh zhuva. - 192. *Imagin*
75. Na Den žirkoenega shegnanja.
Od dushnostih proti žirkivi. - - 199. *Pust*
76. Ki sahvalnosti sa dobro leto.
Sakaj, ino kaki mamu Progi sa
dobro leto sahvaliti. - - - - - 207. *Imagin*
77. Ki prishestvi na faro. - Od dush
nostih Mestnika proti svojim far-

nikom, ino farnikov proti vojem
 Mestniki. ----- 214.

78. Slovojemanje od farnikov. 222.

79. Na dušni den. - S Kim
 bi mi vernim dušarom mogli
 pomagati. ----- 228.

80. Pri pokopi. ----- 235.

81. Na staro leto. - Testament
 umirajočega leta. ----- 240.

Pronej drugega letnika nedelnih, svet-
 estnih ino priliknih predgih.
